

Asgari Ücret Yetmiyor, Asgari Müslümanlık Yeter mi?

Evine sadece bir asgari ücret giren insanlarımızın Allah (C.C.) yardımcıları olsun. Bu zamanda asgari ücret seviyesinde gelirlerle geçinmeye çalışanlar her ay kahramanlık yaparak yaşıyor. Zaten bu yüzden sadece babalar değil, anneler ve hatta çocuklar bile çalışarak aile bütçesine katkı vermeye uğraşıyor. Hiç bir şey olmazsa konu komşu yardımları, memleketten gelen takviyeler ve diğer sosyal kurumların desteği ile açıklar kapatılmaya, ihtiyaçlar giderilmeye çalışılıyor. Görüyoruz ki asgari ücret geçinmeye yetmiyor, peki asgari Müslümanlık kurtuluşumuza yeter mi? Bu konudaki düşüncelerimi ve ne demek istediğimi en başta kendi nefsimi muhatap alarak ifade etmeye çalışacağım. Dilerim okuyanlara da faydası dokunur.

Bizlere bahşedilen ömrün en keskin dilimlerini her gün doğup yeniden batan güneş belirliyor. Şüphesiz kıyamete kadar devam edecek bu döngüye hepimiz belirli bir süre için şahitlik edebileceğiz. En son gördüğümüz gün batımından sonra yeni sabaha kimlerin kavuşacağına dair kesin bir teminatımız da yok. Bu güzel manzarayı belki de son kez görüyor olacağız. Üstat Necip Fazıl ne güzel söylemiş: *"Büyük randevu, bilsem nerede, saat kaçta? Tabutumun tahtası, bilsem hangi ağaçta?"* Saati bize meçhul ama geleceği kesin bu büyük randevu için hazır mıyız? Şükürler olsun ki İslam üzere olduğumuza iman ediyoruz ama Müslümanlığımız bizden kabul edilecek mi? Kıytırık dünya sınavlarını başarmak için girdiğimiz onca stres ve hazırlığın yarısı kadar olsun ahiret sınavı için endişeleniyor muyuz? Sınırlarını nefsimize göre belirlediğimiz asgari Müslümanlığımız ahiret sınavında kurtuluşa ve Rıza-i İlahi'ye erenlerden olmamızı sağlayacak mı acaba?

Asgari Müslümanlıktan kastım, İslam ile ilgili olarak yerine getirmedığımız veya getiremediğimiz görev ve sorumluluklarımızdan arta kalan iyi amellerimiz ve kuru bir iman inancından beslenmeye çalışan kulluğumuzdur. İmanımızı güçlendiren temel unsur amellerimiz olduğu için, amelsiz imanımız doğal olarak zayıf ve güçsüz kalıyor. Herkesin kendine göre asgari Müslümanlık çizgisi hayat tarzına paralel şekilde oluşuyor. Bu çizginin meşruiyetini ve yeterliliğini ancak Allah bilebilir. Kişileri sınıflamak veya yaftalamak haddimiz değil ama açık şekilde izah edilen Nass'lardan (temel İslam kaynaklarına dayanan net bilgiler) yola çıkarak genel değerlendirme veya özeleştirme yapabiliriz.

Dünyadaki hemen her işimiz bir sözleşmeye dayanıyor. Bazıları yazılı bazıları da sözlü akitlerle kayıt altına alınıyor. Evlilik taraflar arasındaki bir akit. Karşılıklı haklar ve sorumluluklar doğurur. Kadın ve erkeğin birbirlerinden faydalanmasına ve birlikte yaşamasına meşru bir zemin sağlar. Öğrencilik okul ile yapılan bir sözleşmedir. Eğitime katılım ve başarı azmi gerektirir. Karşılığında eğitim ve öğretim hizmeti alınır. Çalışma hayatı ve ticaret tamamen sözleşmelerle yürür. Belli bir zaman dilimindeki çalışmasına karşılık işçiye ücret ödenir. İşçiden beklenen en iyi performansını göstermesi, işverenden beklenen de iyi bir iş ortamı ve düzenli ödenen hakkaniyetli bir ücret sağlamasıdır. Taraflardan birisi sorumluluklarını ciddi ölçüde yerine getirmedikçe karşı tarafın sözleşmeden vaz geçme hakkı doğar. Evlilikler bozulur, eğitimler biter, işçiler çıkarılır veya iş yerini bırakır. Vatandaşlıkta toplum ve devlet ile yapılan bir sözleşmedir. Kurallara uyulmadığında sonu idama varan yaptırımlar gerektirir. Vergi ve benzeri maddi yükümlülükler doğurur. Buna karşılık sağladığı faydalar ve haklar nedeniyle gönüllü bir bağlılığa yol açar.

Bizleri yaratan Rabbimiz ile ilk sözleşmemizi Kalu Bela'da yapmıştık. *"Rabbin, ademoğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini almış ve onları kendilerine şahit tutarak, 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' diye sormuştu.. Onlar da 'Evet, buna şahidiz,' dediler. Kıyamet günü, 'Biz bundan habersizdik.' demeyesiniz."* (el-A'râf, 7/172) Ruhlarımız söz vermişti. Sonra bu sözümüzü amellerimizle tasdik edebilmek üzere dünyadaki kulluğumuz için sınanmaya başladık. Bizi bizden daha iyi bilen ve seven Rabbimiz; kurtuluşa erenlerden olmamız için aramızdan elçiler yani peygamberler seçerek bizimle iletişim içinde oldu. Bazen sözlü bazen de yazılı emirler ve tavsiyelerde bulunarak bize her dönem farklı bir din adı altında kurtuluş sözleşmeleri sundu. En son gelen ve en güzel şekilde tekamül etmiş olan İslam dinimiz ve Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.S.) ile Rabbimiz ile olan iletişimimiz zirve yaptı. Çünkü gönderilen en son ve en güzel Kitap olan Kur'anı Kerim içinde geçmişteki dinler, olaylar, peygamberler ve ümmetler hakkında en kapsamlı açıklamalar, uyarılar ve geleceğe yönelik alınması gereken tedbirler yer aldı. Önceki ümmetlerden ve olaylardan ders almamız için sürekli tekrarlanan " ... *artık akıllanmayacak mısınız? ... hiç düşünmüyor musunuz? .... aklınızı kullanmaz mısınız?*" mealinde ifadelerle biten veya akla vurgu yapan çok sayıda ayetlerle muhatap olduk. Kısacası, İslam dini Rabbimiz ile aramızda yapılan en son, en güzel, ve de öncekileri yürürlükten kaldırıp Kıyamete kadar geçerli olacak olan tek sözleşmedir.

Kelime-i Şehadet ile imzaladığımız İslam sözleşmesi bize bütün Müslümanlar ile kardeş olma şerefini kazandırıyor. *"Ey Allah'ın kulları! Kardeş olun."* Şeklinde buyuran kutlu bir Önderimiz (S.A.S.) var. İslam'ın ve İslam'a imanın şartlarına uygun bir hayat yaşadığımızda Allah'ın razı olduğu kullar arasına girip Cennet ile ödüllendirilen, Peygamberlere ve iyi insanlara komşu edilip, Cenab-ı Hakkın Cemalini seyretmeye layık bulunanlardan olma imkanı bahşedilmiştir. İslam geldikten sonra halen İslam'a girmeyenlerin durumu malumdur ve bu yazının konusu değildir. Ama İslam içinde olduğunu ikrar edip kulluğunun gereğini layıkıyla yapmayanlar için önemli riskler ve tehlikeler mevcuttur. Kıyametten sonra ölüm dahi öldürüleceğinden sonsuz bir hayat söz konusudur. Dünyadaki tembelliğimiz veya nefsimize düşkünlüğümüz yüzünden sonsuza dek sürecek ahiret hayatını riske

etmek kadar tehlikeli bir kumar olabilir mi? Sınırlarını kafamıza göre belirlediğimiz **asgari Müslümanlığımız** ahiret sınavından geçmemize yetecek puanı sağlayacak mı? Kendi nefsim adına bu korkuyu bazen şiddetle hissediyorum. Dizginleri nefsim kaptırıp boş işlerle zaman kaybederken, ibadetlerden kısıp başka şeylerle ilgilenirken unutmış gibi olsam da etrafta hatırlatan şeyler çok oluyor. En başta ölüm gerçeği. Bediüzzaman Hazretleri ne güzel ifade etmiş: *“Nasihah istersen ölüm yeter. Evet, ölümü düşünen, hubb-u dünyadan kurtulur ve âhiretine ciddî çalışır.”* Hastalıklar, belalar, kazalar, felaketler ve diğer tüm olumsuz şeyler bir yönüyle kul olarak acizliğimizi, dünyanın geçici olduğunu, gerçek adaletin Mahşer Günü yerine getirileceğini bize bildiriyor. Çoğu kere zayıflığımız ile farkına vardığımız aciz kulluğumuz ile şefkat ve merhamet dilenerek sığındığımız Rabbimiz bize teselli, sükunet ve umut veriyor.

İslam’la ilgili sorumluluklarımız bütün hayatımızı kuşatacak şekilde tanımlanmıştır. Her konu kendi çapında önem atfeder. Bu yüzden yazıyı da uzatmamak adına sadece bir konuyu ele alıp bitirmek istiyorum. **İmandan sonra hesabını ilk vereceğimiz borcumuz namazdır.** Namazın önemi ve hikmetlerini ifade etmeye kelimeler, kitaplar yetmez. Kur’anı Kerim’deki emirler ve işaretlerin yanı sıra Sevgili Peygamberimizin atfettiği değer ve savaş cephesinde dahi terk etmemek için gösterdiği hassasiyet muazzam bir kıymete ve gerekliliğe karşılık gelir. Hemen her türlü ibadetin bir özeti niteliğindeki namaz ile günde 5 vakit manevi bakım ve temizliğe mazhar oluruz. Bozulan fabrika ayarlarına döner gibi, kulluğumuzun ve acziyetimizin tekrar farkına varır, yalancı dünya meşgalelerinden bir parça da olsa sıyrılırız. Amirlik, zenginlik, şöhretlik, gibi dünyevi makam ve unvanlar, secde çizgisinde, fakirler, köylüler, işçiler, memurlar gibi toplumun her kesimiyle birlikte sıfırlanır ve kul ile Allah arasında doğrudan bir irtibat sağlanır. Bu irtibatın gücü ve etkisi kulun kimliğinde ve görevinde değil samimiyetinde ve doğruluğunda gizlidir.

İslam’da tarif edilen asgari Müslümanlık İslam ve iman şartlarını kabul edip uygulamayı, kötülükten kaçınıp iyiliği emretmeyi gerektirir. Takva denilen durum ise daha hassas ve özenli davranmayı, en küçük bir mesele de bile İslam ölçüsünde hareket etmeyi azmettiren bir adanmışlığı ifade eder. Bu nedenle Allah katındaki asıl değerimizi takvamız belirler. Günde 5 vakit namaz kılmak takva demek değildir. Namaz zaten ödenmesi gereken bir borç gibi asli görevimizdir. Namazı hakkını vererek kılmak ve namaz aralarında dahi namazdaymış gibi özenli davranmak takvanın kendisidir. Rabbim takvamızı arttırsın. Müslüman olduğunu iddia edip, namazını düzenli olarak kılmayandan daha deli cesaretli olanı bilmiyorum! Ne büyük bir risktir namaz kılmamak! Namazdan mahrum kalmak ne büyük bir hastalıktır kalplerimiz için! Yarım yamalak, çoğu kere dünya işlerinden sıyrılmadan kıldığımız namazlar acaba kabul edilir mi diye endişeyle beklerken; hiç namaz kılmayıp benim kalbim temiz, insanlara ve hayvanlara iyilik yapıyorum vb. bahanelerle kendini avutanları görünce hayretler içinde kalıyorum. Evet Allah’ın merhameti ve şefkati sınırsızdır. Kimi nasıl yargılayacağına sadece o karar verir. Ama Allah aynı zamanda en Adil olandır. Bizzat emrettiği ve önemle üzerinde durduğu, Resulünün (S.A.S.) en çok söylediği ibadeti yapmayan kişilere, yapanlardan farklı olarak neden hesabını sormasın? Kıldığımız namazların kabul edileceği bile şüpheli iken, kılmadığımız namazlardan kurtulacağımıza inanmak demek, yazılıda boş cevap kağıdı veren öğrencinin geçer not almayı beklemesi kadar saçma ve tehlikeli bir durumdur.

Diğer konuların önemi ve gerekliliğine hanel getirmeksizin, en azından 5 vakit namazı hakkıyla kılmayı kendi asgari Müslümanlık kalıbımıza koymamızın şart olduğunu en başta kendi nefsim ve Müslüman kardeşlerime şiddetle tavsiye ederim. Cümlemizin namaz ve diğer ibadetlerinin kabul olunması ortak duamızdır.

Şehir Hastanesi Projeleri Hakkında

Şehir Hastanesi projeleri, Kamuda cesur adımların atıldığını gösteren somut örneklerden biridir. Başta Sayın Cumhurbaşkanımız olmak üzere, konuyu sahiplenen Devlet büyüklerimizin himayesinde gelişerek uygulamaya yakın hale gelmiştir.

Projelerin uygulamaya ve usule yönelik ayrıntıları kamuya henüz açılmadığı için, dışarıdan gözlemler ve konuyla ilgili kişi ve kuruluşlardan alınan sınırlı bilgilerle yorum yapma imkânı bulunmuştur.

Projelere katkı vermek için aşağıdaki yorumlarımı paylaşıyorum.

Projelerin uygulanmasında önemli hususlar şunlardır:

Fiziksel tasarım ve mekân kullanımları,
Kurumsal yönetim organizasyonu,
İşletme ve finansal yönetim,
Personel yönetimi,
Stok ve demirbaş yönetimi,
Yüklenici ve altyükleniciler arası koordinasyon,
Eğitim ve araştırma hastanelerinin genel sorunları,

Şimdi kısaca bu hususları ve önerileri açıklayalım:

1. Fiziksel Tasarım ve Mekân Kullanımları

Sağlık Bakanlığı ve katılımcı firma beyanlarına göre, tasarımlarda yabancı ülkelerde kurulan benzer projelerin esas alındığı anlaşılıyor. Bu durum temelde sorun teşkil etmemekle beraber, Türkiye'ye özgü düzeltmeler yeterince yapılmadığı takdirde hizmet sırasında bile zorunlu plan değişiklikleri ve lokal düzenlemelerin yapılmak zorunda kalınacağı açıktır.

Örneğin, yataklı servis yapılanmasında hasta odalarının dışında nöbetçi hekim, uzman veya asistan hekim odası gibi birimler Türkiye uygulamasına uygun olarak konumlanmış mıdır?

Devasa binalar olacağı öngörülen projeler içinde hasta ve yakınlarının birimler arası transferi, yaya yürüme mesafeleri, birimlerin lokalizasyonu konusunda önceden simülasyon yapmak ve fiilen sahada hastane yöneticiliği yapan uzmanlarla birlikte hizmet senaryolarının üzerinden geçmek doğru olacaktır.

2. Kurumsal Yönetim Organizasyonu

Şehir hastanelerinin ayrıntılı yönetim yapısı halen açıklanmadığından, ortalama 7-8 hastanenin bileşiminden meydana gelen sistemler içinde her hastanenin yönetim organizasyonunun nasıl konumlandığı anlaşılamamaktadır. Sağlık Bakanlığının mevcut sistemlerine göre muhtemel yönetim modelleri şunlardır:

1. Devasa bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi yapılanması

Genel ve branş hastanelerinin başında yetkili bir Başhekim veya Başhekim Yardımcısının bulunduğu, diğer yöneticilerinde birer temsilci ile yer aldığı perifer yönetim organizasyonu içinde merkezi yönetim yapılanması kurulabilir. Stok, eczane, satın alma, İK gibi birimler merkezi olarak kurulup içlerinde uzmanlaşmış ve çevre hastanelerin ihtiyaçlarına özel temsilciler barındırırlar. En ekonomik ve az sayıda personel ile yapılabilecek yönetim organizasyonu olduğu düşünülmektedir.

2. Özel olarak yapılanmış bir Kamu Hastaneleri Birliği Genel Sekreterliği

Her hastanenin bağımsız tüzel kişilik kazandığı, merkezde hastaneler birliği genel sekreterliği yapılanmasının kurulduğu düzendir. Bu şekilde olur ise, her hastane tarafında bütün hizmet ve yönetim birimlerinin ayrı ayrı kurulması gerekecektir. Hastaneler birliği genel sekreterliğinin kendi yapılanması için ise ortalama 120 kişinin bulunacağı bir yönetim merkezi kurulması gerekir ki, projeler içinde özel bir yönetim binasının yer almadığı anlaşılmaktadır. Gerek fazla sayıda personel ve yönetici ihtiyacı doğuracağı, gerekse bağımsız kurulan fakat ortak birim ve malzemeleri kullanan hastanelerin yönetim senkronizasyonunun zorluğu yaşanacağından makul gelmemektedir.

3. Her hastanesi bağımsız bir yönetime sahip ancak birisinin koordinatör yönetici olduğu Eğitim ve Araştırma Hastaneleri kampusu

Kampus içindeki her hastanenin bağımsız olarak yönetiminin kurulduğu, ortak yerlerin kullanımı ve genel ihtiyaçlar için bir koordinatör hastane yönetiminin atandığı hastaneler grubu yapılanması da mümkündür. Bu durumda her hastane kulesi veya ayrı binası içinde özel yönetim katlarının yer alması gerekecektir. İşletme birliği, insan ve malzeme kaynaklarının verimli kullanımı açısından uygun görülmemektedir.

3. İşletme ve Finansal Yönetim

PPP (Public Private Partnership) yani Kamu Özel Ortaklığı şeklinde tanımlanabilecek yönetim sistemi ile Şehir Hastaneleri modeli, 6527 sayılı torba kanunla beraber bazı kanunlarda değişiklik yapılmasıyla uygulanabilir duruma geldi. Bu duruma örnek bir proje uygulaması halen bulunmamaktadır. En yakın uygulama ise Üniversiteler ile Sağlık Bakanlığı arasında yapılan afilyasyon anlaşmalarıdır. Örneğin Sağlık Bakanlığı - Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi gibi. Ancak bu model bir örnek sayılamaz çünkü iki tarafta da kamu kurumu söz konusudur.

Devasa bir işletme olacak olan Şehir Hastanelerinde atanacak yöneticilerden başlayarak finansal yönetim şekline varıncaya kadar bir dizi muamma söz konusudur. Bir yanda sorumsuz yetkili kamu personeli ile diğer yanda sorumlu yetkisiz özel teşebbüs görüntüleri oluşabilecektir. Kamu personelinin tavır ve davranışları, hizmet politikası, giderlere olan etkisi ile ilgili olarak, özel yönetimin alabileceği tavırlar ve etki gücü doğal olarak sınırlı kalacaktır. İşletme sırasında çıkabilecek çatışmaları önlemek için yetki ve görev dağılımları kesin olarak ayırt edilmeli ve özel sektör yönetimine süreci yönetebilecek güç ve esnekliği sağlayacak imkânlar verilmelidir. Çünkü PPP projesinde özel sektör açısından altına girilmiş devasa bir yatırımın verimliliğinin korunması, gelir-gider dengesinin sağlanması ve hizmet sırasında oluşabilecek aksamalara karşı kuvvetli cezalarla donatılmış ağır bir işletme mevzuatı söz konusudur. Kamu tarafında ise en başta sağlık hizmetinde belirli bir kalite ve yeterlilik çizgisinin korunması, kamu kaynaklarının doğru harcanması, eğitim ve araştırma gibi yan görevlerin yanı sıra denetim ve idamenin sağlanması gibi sorumluluklar gündemdedir.

Aile Hekimliği gibi hizmetlerde bile yapılan pilot uygulamanın Şehir Hastaneleri için yapılmıyor olması önemli bir risktir. Mevcut projelerden birisinde yüklenici olarak sözleşme imzalayıp nihai muhatap olma yetkisini kazanan firmalardan en az birisine küçük de olsa bir kamu hastanesi teslim edilerek Şehir Hastanesi projesini simüle edip işletmesi sağlanmalıdır. Yüklenici firmaya yeni bir külfet ile inşaat ve donatımla geçecek zamanı harcatmadan bu kamu hastanesinin mevzuat geliştirme ve süreç iyileştirme laboratuvarı gibi kullanılması, işletim ve yönetim sistemlerinin fiili uygulama örneğinin verilmesi sağlanabilir. Temel yatırımları ve donatımı kamu tarafından yapıldığı için yükleniciye sadece işletme giderleri düşecektir. İşletme sırasında verilen hizmet karşılığı alınan ödemelerle bu giderlerde karşılanmış olacaktır. En yakın Şehir Hastanesi projesinin 2-3 yıl içinde hayata geçeceği beklendiğine göre, pilot hastane uygulaması için hemen harekete geçmek ve diğer projeler için mevzuat ve işletme senaryolarını geliştirmek gerekir. Bunun için mevcut hastanelerden birisi kullanılabilir gibi, Yeni Sultanbeyli Devlet Hastanesi gibi bitmek üzere olan bir projede değerlendirilebilir. Pilot hastane uygulaması ile kamu ve özel sektör ortaklığının tıkanma noktaları, çözüm şekilleri, şartname ve şartnamelere bağlı yaptırım maddelerinin idealize edilmesi sağlanacaktır. Pilot proje ile kamu ve özel sektör için yöneticilere özel saha eğitimi ihtiyacı da giderilebilir.

4. Personel Yönetimi

PPP projesi hayata geçirildiğinde personel yönetimi için tam bir havuz sistemi ortaya çıkacaktır. Şöyle ki;

Kamu personeli açısından:

657'ye tabi Emekli Sandığına bağlı memur çalışanlar
4A'lı SSK'lı kamu işçileri
4B'li SSK'lı sözleşmeli memurlar
4C'li SSK'lı sözleşmeli memurlar
663 Sayılı K.H.K.'ye tabi SSK'lı Sözleşmeli Yöneticiler

Özel sektör açısından:

Yüklenici ve proje ortağı firmaların yer aldığı asıl işletmeci firma yönetimi
Sürekli sözleşmeli alt yüklenici firma personeli (temizlik, yemek güvenlik gibi)
Çağrı veya arıza bazında hizmet veren değişken alt yüklenici firma personeli
Kiraya verilen bölümlerde çalışan kiracı firma personeli

İnsan kaynakları yönetiminin bütün bu çeşitliliğe cevap verebilecek güçte ve esneklikte kurulması gereklidir. Sistemin sağlıklı işletilebilmesi için hizmet veren personelin tanımlanması, yetkilendirilmesi, temel ihtiyaçlarının karşılanması lazımdır. Kampus içinde kira karşılığı yer işgal eden firma personelinin de sistemde izlenebiliyor olması gereklidir. Performans analizleri, iş yükü dağılımı, destek hizmetleri kapsamında atanacak görevlerin takibi, sağlık hizmetlerinin maliyet analizleri vb pek çok açıdan güçlü bir yapının kurulması ve objektif şekilde yönetilmesi sağlanmalıdır. Sağlık personelinin yeterlilik ve verimlilik çalışmalarının yanı sıra, hizmet alımı ile verilen insan gücüne dayalı işlerde kalite ve kurumsal eşiklerin takip edilmesi, hak ediş tablolarının kontrolü gibi amaçlara ulaşılabilir.

Belirli bir misyon ve vizyonla kurulan Şehir Hastanelerinde çalışan kadrolu sağlık personelinden, hizmet alımı ile görev alanlara kadar, tamamı için özel oryantasyon eğitimleri planlanmalı, düzenli hizmet içi eğitimlerle ilgi ve dikkat düzeyi yüksek tutulmalıdır. Kişiler arası iletişim başta olmak üzere, enfeksiyon, hijyen, stres yönetimi, güvenlik, engelli hizmetleri gibi alanlarda yapılandırılmış eğitim takvimleri bulunmalıdır. Sağlık turizmi ve özel sağlık sigorta hastaları gibi belirli beklentilere sahip kesimleri de tatmin edebilecek seviyede otelcilik hizmetlerinin sunulmasına dikkat edileceğinden, personel seçimi ve eğitimine de özen gösterilmelidir.

5. Stok ve Demirbaş Yönetimi

Stok ve demirbaşların yönetimi gerek maliyet kontrolü, gerekse sağlık hizmetlerinin aksatılmadan yürütülmesi açısından hayati öneme sahiptir. Geçmişte, Eğitim ve Araştırma Hastaneleri bünyesinde yer alan Klinik Şefliği modeli yüzünden aynı branşlardaki sağlık hizmetlerinde kullanılacak malzeme ve medikal ekipmanın yönetiminde dahi kargaşa yaşanabildiğini, kişisel tavırlar nedeniyle anormal ve atıl medikal stokların oluştuğunu yaşadık ve gördük. Benzer sorunları önlemek için Şehir Hastaneleri içindeki branş hastaneleri arasında yönetim birliği ve malzeme kullanımında genel bir otoritenin sağlanması şarttır. Kampus içindeki her hastanenin mali ve idari açıdan ayrı tüzel kişilik kazanması sorun kaynağı olabilir.

Medikal malzemelerin seçiminde ve kullanımında sağlık personeli ile uyumlu bir iletişim kanalı kurulması önemlidir. Hatalı yatırımlar ve gereksiz kullanımları önlerken sağlık hizmetinin kalitesinden ödün vermemek esas alınmalıdır. Hastaneler arasında kurulacak ortak planlama ve kullanılacak malzeme tiplerini tayin eden komisyonlar ile sahadaki ihtiyaçların yönetim süreçlerine yansıtılması ve

ekonomik çözümlerin uygulama kolaylığına erişmesi sağlanacaktır.

6. Yüklenici ve Altyükleniciler Arası Koordinasyon

Yayınlanan bilgi ve belgelerden anlaşıldığı kadarı ile asıl yüklenici firma Şehir Hastanesinin genel işletmesini icra edecek, sağlık hizmetine dair personel ve politikalar Sağlık Bakanlığı tarafından yürütülecektir. 663 Sayılı KHK ile standart bir Eğitim Araştırma Hastanesinin yönetim organizasyonu aşağıdaki gibidir.

Bu durumda, Başhekim ve Sağlık Bakım Hizmetleri Müdürü'nün doğrudan Sağlık Bakanlığı tarafından atanıp beraberindeki sağlık personelinin yönetileceği, Hastane Yöneticisinin bir Kamu adına birde Yüklenici adına eş başkanlık benzeri modelinin kurulacağı, İdari ve Mali İşler ile Sağlık Otelciliği Müdürlüklerinin Yüklenici firma tarafından atanıp yönetileceği tahmin edilmektedir. Yüklenici firmanın aylık hak edişlerinin tahakkukunda söz sahibi olacak kişi ve birimlerin biraz daha netleşmesi, hak ediş senaryosunun denenmesi gereklidir.

Doğrudan Yüklenici tarafından yürütülecek iş ve hizmetlerin bazılarının kendi öz kaynakları ile bazılarının da alt yüklenici anlaşmaları ile yapılacağı açıktır. Yüklenici firma bir yandan Sağlık Bakanlığına karşı altına girdiği taahhütlerin gereğini yapmaya çalışırken bir yandan da alt yükleniciler tarafından verilen hizmetlerin kontrolünü ve sağlıklı icrasının gereğini yapacaktır. Oldukça ağır olacağı beklenen yaptırımlar söz konusu olduğundan, anlaşmazlık halinde sorumluları doğru tespit edecek bir alt yüklenici yönetim ve denetim mekanizmasının kurulması gerekir. **Çatışma yönetimi** de en az işletme kadar önemli olacaktır. Bunun için gelen arıza ve taleplerin sağlıklı bir şekilde toplanıp ilgili birim veya kişilere yöneltilebildiği, sonrasında meydana gelen süreçlerin izlenip sonuç değerlendirmesinin objektif şekilde sorgulanarak sorumluluk tayinlerinin yapılabildiği güçlü bir yardım masası sisteminin kurulması gerekir. Yüklenici ve Sağlık Bakanlığı tarafından yapılacak performans değerlendirmelerinde şüpheye yer bırakmayacak kadar açık ve ayrıntılı bir raporlama sistemi kurulmalıdır.

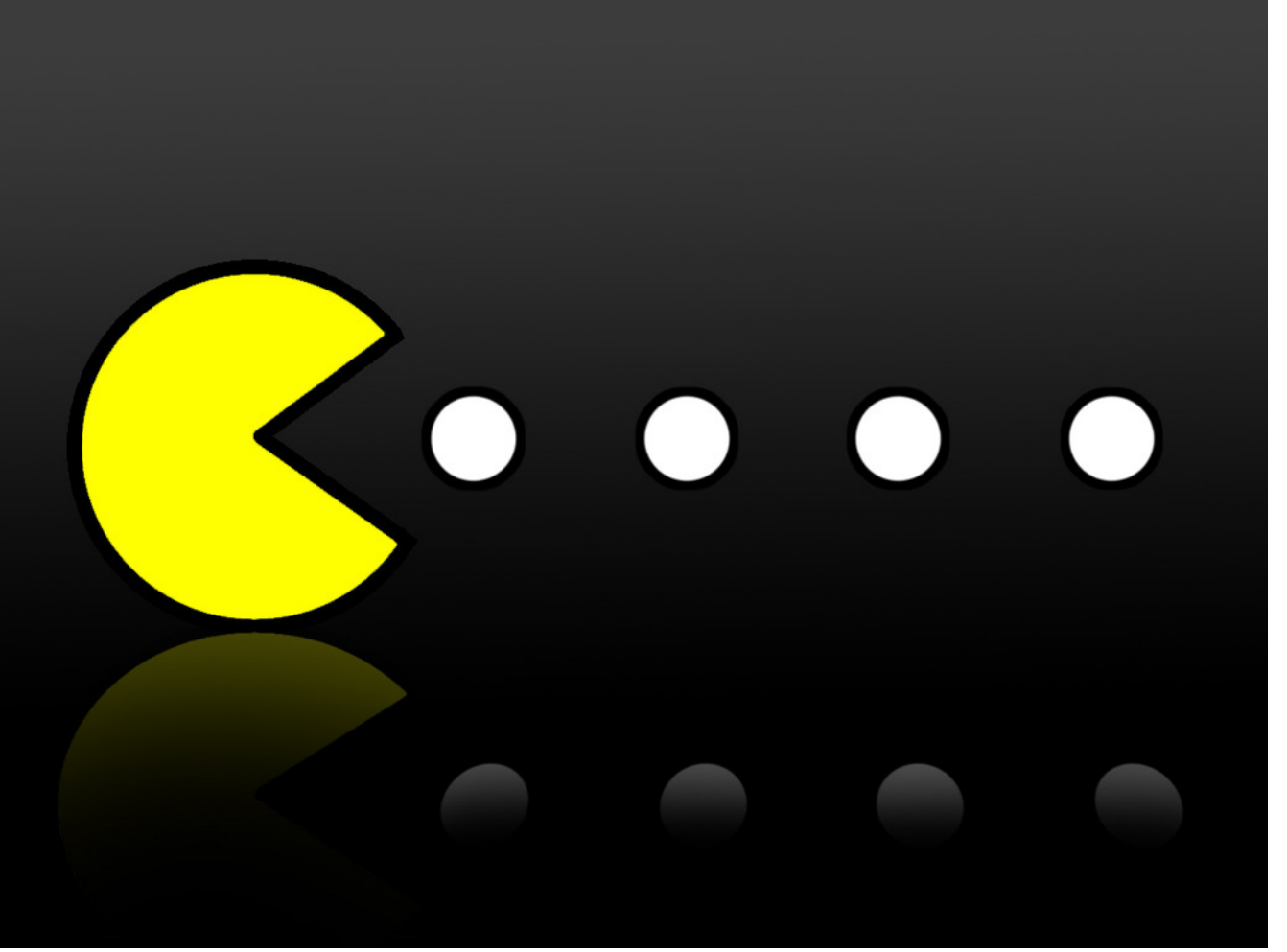
7. Eğitim ve Araştırma Hastanesi Olmakla İlgili Konular

Eğitim ve Araştırma Hastanelerinin sağlık sistemimizdeki yeri tartişılmaz derecede 6nemlidir. Bununla beraber Şehir Hastaneleri projesinde kalite ve hasta memnuniyetini daha 6st seviyelere 6ıkarabilmek i6in dikkatli bir yapılanma gerektiği aşik6ardır. Mevcut uygulamada esasen eğitim almak ve uzmanlaşmak 6zere hastanelerde bulunan Asistan Hekimler bu 6izgiyi biraz aşıp doğrudan sağlık hizmet sunumunun temel taşlarından birisi haline gelmiştir. Bu durumda tıbbi uygulama hatalarının artma riski, hasta ve yakınları ile iletişim sorunları, genel hizmet kalitesi ve memnuniyet değerlerinde azalma s6z konusu olabilmektedir. Hastaların Uzman Hekimlere ulaşma zorluğu, resmi kayıtlarda belirtilen ile fiilen hizmet veren hekimler arasında farklılıkların meydana gelmesi, yoğun n6bet ve ameliyat mesailerinden dolayı yıpranan Asistan Hekimlerin hasta ve yakınları ile olan iletişimlerinde de sık sık sorunlar yaşanmaktadır.

Şehir Hastanelerinde Asistan Hekimlerin g6rev alması ve sağlık s6re6lerindeki rolleri yeniden ele alınmalıdır. Sağlık Turizmi ile uluslar arası hizmet sunumunun da planlandığı, 6zel sağlık kuruluşları ile doğal bir rekabet yaşanacağı g6z 6n6ne alınırsa bu endişelere hak verilecektir. Eğitim sonunda farklı yerlere gidileceği belli olduğundan, aidiyet ve sahiplenme duygusunun doğal olarak eksik kalacağı dikkate alınarak iletişim ve koordinasyon g66l6 tutulmalıdır.

Hızlı t6k6tmediğimiz bir Şey kaldı mı?

Geçmiş yıllara nispeten, çok daha kolayca ulaştığımız eşya ve imkanları bozuk para gibi umarsızca harcadığımız günlere geldik. Artık her şey ucuz, eşyalar gibi insani değerlerde kullan at modunda sanki. Sevgiler riyaya bulanmış, sevdalar şehvete esir olmuş. Evlilikler ve boşanmalar yıldırım hızında. (Her şey hızlandı ama İstanbul trafiği hariç! ☹)

Öyle sanıyorum ki; **1970**'li yıllarda doğan ve halen çalışma hayatı içinde bulunanlar, teknolojideki çılgın değişimin en radikal boyutlarıyla baş etmek zorunda kalan nesil olmuştur. Çünkü, geriye bakılınca tarih öncesi gibi gelen günleri bizzat yaşayarak gelip, bugüne ayak uydurmaya çalışan bir nesli temsil ediyoruz. Bir çok örnek vermek mümkün ama seçmece yaparsak; Tek kanalın TRT olduğu siyah-beyaz tüplü TV'lerimiz vardı. Evimize normal telefon bağlatmak için isim yazdırıp aylarca hat gelmesini beklerdik. Atari salonlarında jetonla oyun oynamak çoğumuz için lüks bir olaydı. Uçakları ancak filmlerde görür, binmeyi hayal bile edemezdik.

Eski günler daha güzeldi demiyorum. Ama eskiden istediğimiz şeylere ulaşmak için belki de daha fazla emek ve sabır göstermek zorunda kaldığımızdan olsa gerek, edinebildiğimiz ve kavuştuğumuz şeyler bizi daha fazla mutlu ve kıymetini bilir kılıyordu. Bu durum çocukluğumuzdan çalışma hayatımıza kadar böylece süregeldi.

Sevdiklerimizle haberleşmek zor ve zahmetli ama bir o kadar da lezzetliydi. Çünkü işin içine endişe, heyecan, merak ve sabır gibi çok çeşitli duygular ekleniyordu. Yatılı okulda okurken, ankesörlü telefon kuyruğuna girip ailemizle ve sevdiklerimizle konuşmaya çalışmak, konuşmayı uzatmak için

sürekli para veya jeton atarken strese girmek bile bir başkaydı. Telefon dışında en yaygın iletişim yolumuz mektuplardı. Her hafta sevdiklerimizden gelebilecek mektup yolunu gözlemek, onların ellerinden çıkmış satırları heyecanla bir solukta okumak ne de güzeldi. Sevdalarımızı yazıya dökmek, yanlış olunca delete tuşuyla silmek gibi kolayca değil, bütün bir sayfayı yeniden yazmak zahmetli ama kıymetliydi. Sevdiğimizize göndereceğimiz kağıdın rengi ve dokusu bile duruma göre değişebiliyordu. Klavye kısa yol tuşları çıkmadan çok önceleri, yazıyla kısayol harfler dizisini her mektubun sonuna özenle kondururduk. **S.Ç.S.V.D.S.O.R.H.** (Seni Çok Seven ve Daima Sevecek Olan Refik-i Hayatın) gibi.

Bilişim dünyasındaki geçmişe örnek olarak: Kişisel bilgisayar yani **PC** sahibi olmak 90'lı yılların ortalarına kadar oldukça lüks sayılacak bir durumdu. 1993 yılında **Erzurum**'da görev yaparken 2. el yerli bir arabanın yarısına denk gelebilecek rakamlarda bir bilgisayar almak nasip olmuştu. Sipariş verirken katalog üzerinden özelliklerini seçiyorduk. En son çıkan PC modeli **Intel 386 DX-40** işlemciyle çalışıyordu. Her biri 256 KB (Kilobyte)lık 8 adet EDO RAM ile toplamda **2 MB RAM** belleği ancak alabilmiştim. Standart harddisk boyutları 40-60 MB (Megabyte) iken 80 MB'lık modelleri henüz çıkmıştı. **80 MB** almak istediğimi söylediğimde ise satıcı arkadaş *-O Kadar büyük harddiski ne yapacaksın, nasıl dolduracaksın?* diye tepki vermişti! Neyse, siparişi verdim ve heyecanla beklemeye başladım. Gelmesi yaklaşık bir ay sürdü. Ama ben ilk on günden sonra iki günde bir heyecanla ve Erzurum kışına rağmen "**Çaykara İşhanı**"ndaki Bilgisayarcıya gidip sormuştum. Gidemediğim günlerde ise telefon ederek takip etmişim. Evime getirmem ve fişini takınca siyah ekranına gelen **C:_** şeklindeki **DOS** işletim sistemi görüntüsü beni mest etmişti. Hele de eskiden **DIR** çekmek denen komutu yazıp dosya dizin listesini görmek, **CD** ile dizin değiştirmek, **MD** ile dizin oluşturmak falan acayip bir tatmin duygusu veriyordu. Ne de olsa çocukluk hayalim gerçek olmuştu. DOS kitabı elimde PC başında sabahladığım günlerden sonra **batch file** (bat dosyası) oluşturmak, sistem disketi yapmak gibi işlemler ileri derecede mutluluk ve yetkinlik hissini tattırıyordu. Hatırlıyorum da, dosya ve programlarımızı sakladığımız 3,5" floppy disketlerimi tıpkı çocukken misketlerimi saydığım gibi arada bir sayar ve sayısı arttıkça neşelenirdim.

Ebeveynler olarak en çok düştüğümüz yanılgılardan birisi de, **ben yokluğunu çektim onlar çekmesin** diye çocuklarımızın talep ve ihtiyaçlarına karşı gösterdiğimiz abartılı tavırlar değil midir? Yokluk ve yoksunluk çekmesin diye her şeyi bekletmeden ve gerekli gereksiz temin ederek, aslında onların gelişiminde ve sosyal adaptasyonunda yardımcı olacak duygu ve deneyimlerden mahrum kalmalarına neden oluyoruz. Sabır başta olmak üzere; şükür, kanaat, özlem, endişe gibi duygu durumlarının dışında, var olanla çözüm geliştirme, alternatif çözüm yolları araştırma gibi becerilerinin gelişmesine bilmeden ket vuruyoruz. İstekleri sorgulanmadan ve hemen karşılanan çocuklarda tatmin duygusu zayıf kaldığından, sürekli bir arayış içinde olması ve mutsuzluk hissine kapılması daha kolay oluyor. Alkol ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların yayılmasında diğer etkenlerin yanı sıra, tatminsizlik ve mutsuzluk duygularının çok etkili olduğunu görüyoruz.

Hayatımızı mutlu ve başarılı sürdürebilmek için her gün irili ufaklı **zafer** duygularını tadabilmemiz gerekiyor. Ailesinin geçimini sağlamak için çalışan babalar, evine ve çocuklarına kendini adayan anneler (hele ki birde çalışıyorsa) zafer ve başarı duygularını günlük olarak yaşıyor aslında. Elinde ailesi için aldığı yiyecek ve eşya paketleriyle evine girmek üzere olan bir anne-babanın duyduğu hazzın gücünü yaşayanlar bilir. Çocuklarımızı da bu güzel duygulardan mahrum etmeyelim. İhtiyacımız olmasa bile onlara bazı görevler verip, başarmaları halinde taleplerinin karşılanacağı bir emek-istek döngüsü kurmaya çalışalım derim. Hatta, yaş ve yeteneklerine uygun olarak güvendiğimiz esnaf ve diğer iş yerlerinde çıraklık, stajyerlik gibi sorumluluk gerektiren işlerde çalışmalarını sağlayalım. El becerileri, iletişim ve analiz yeteneklerinin yanı sıra, özgüvenlerinin de artmasında müthiş faydalı oluyor. Kendi çocuklarımdan biliyorum.

Güzel terbiye verilmesi, çocukların anne-babalar üzerindeki temel haklarındandır. Güzel terbiye ile; yoklukta sabretmeyi, yoklukta ve varlıkta şükretmeyi, diğer insanların ve çevremizdeki her şeyin haklarına saygılı olmayı, başarmak için meşru yollardan çaba sarf etmeyi, en büyük zenginliğin kanaat olduğunu ve Allah'a karşı samimi kulluğun nasıl olması gerektiğini verebilmemiz gerekiyor. Hatalı eğitim sisteminin ve istismar edilen manevi değerlerimizin toplum yapısını bozduğunu ve insanları birbirinden hızla uzaklaştırdığını hep birlikte görüyoruz. Değerlerimizi ve duygularımızı hızla tüketmeden doyasıya yaşayabileceğimiz günlere kavuşmak dileğiyle...

Kronik Yılbaşı Hastalığımız: Noel Kutlamaları

Her yıl Aralık ayında **Noel** hastalığımız ve manevi savrulmuşluğumuzu gösteren çılgınca **yılbaşı kutlama** hazırlıklarımız yeniden depreşiyor ve gittikçe kronik bir hale geliyor. Gelecek nesilleri şuarsuz ve kendilerine köle olarak yetiştirmek isteyen arsız güçler, doğrudan **çocuklarımızı hedef alıyorlar**. Bu hain plana bazılarımız bilerek, bazılarımız saflığından alet oluyor da farkında bile değil.

Şeytani ateşin sıcaklığını yüzümde ve yavrularımın üzerinde hissetmenin dehşeti içindeyim. Küçük kızım bir **kamu kurumuna** ait ana okuluna gidiyor. Bir hafta kadar önce, çok rahatsız olduğum

bir şeyle karşılaştım. **Kreşin girişinde** çocukların bırakılıp alındığı bölümde özel bir köşe kurulmuş. Maket olarak gerçek boyutlarda bir **şömine** yapılmış, süslenmiş ve üzerine de bir çift **çorap** şeklinde yaldızlı kağıt yapıştırılmış. Hemen yan tarafına da büyük bir **çam ağacı** maketi iyice süslenerek altında **hediye kutuları** ile birlikte yerleştirilmiş. Üstelik çocuklara da “**Noel Baba, Noel Baba ver bana da hediye, Senin evin nerede? Seni sevdim Noel Baba ver bana da hediye**” şeklinde şarkısını da söyleyip ezberletmişler. Çocuklarımıza bunların öğretilmesi için plan ve program yapanlar gerçekten Müslüman mıdır? Üstelik kamu kaynaklarını kullanarak yapmalarına ne demeli?

İçimi daraltan ve ruhuma işkence yapan bu manzara karşısında kreş yönetimine rahatsızlığımı ne zaman ve nasıl ileticeğimi hesaplarken, kreşten almaya gittiğim kızımın beklenen bomba soru da geldi: **-Baba bunlar ne?** Hristiyan geleneklerine uygun olarak hazırlanmış bir **çam ağacı**, altına **Noel Baba**'ya atfen konulmuş **hediye kutuları** ve yine Noel Baba'nın hediye koyması beklenen **çoraplar** ile **şömineye** varıncaya kadar her ayrıntısı unutulmamış bu **manevi saldırı tezgahının** ne olduğunu soran çocuğuna **Mü'min bir baba nasıl cevap vermelidir?** Yılbaşı süsü onlar evladım, yeni yıla giriyoruz ondan desem, bu objeleri **masum ve normal** olaylara eklemiş ve kızımın hayatında **olumlu ve gerekli** bir şeyle sokmuş olacaktım. Çocukluk zamanında edinilen davranışların ve alışkanlıkların bütün hayatı **etkilediği**, doğru ve yanlış kavramlarının esastan **şekillendiği** genel kabul görmüş gerçeklerden birisidir. Bu manevi cinayete ortak olmamak için, **-Kızım bu bizim değil, Hristiyanların bayram süslemesidir. Bunlarda buraya koyarak yanlış yapmışlar biz böyle şeyleri sevmeyiz.** Diyerek, doğruyu söylemeyi tercih ettim. Her şeyi anlamasa bile, güzel bir şey olmadığını ve bizim sevmediğimizi anlaması yeterde artar bile. Hemen arkasından kreş yönetimini uygun bir dille uyararak rahatsızlığımı ve yapılan işin yanlışlığını ifade ettim.

Yılbaşı nedeniyle taze gelen yılı karşılamak ve umutla geleceğe hazırlanmak kabilinden kutlamalar yapmak ayrı bir şeydir, maddi ve manevi hayatımızı dinamitleyecek derecede gayri Müslimlerin adetlerini birebir taklit etmek apayrı bir şeydir. Yeni yıl kutlamalarının gerekliliği ve topluma yapılan tüketim ve sınırları zorlayan eğlence dayatmaları zaten bir sorun olarak yaşanmaktayken, artık doğrudan kopya edilen **Hristiyan** yaşantısına sessiz kalamayız. Bize sıradan ve zararsız gelen her şeyin özel bir anlamı ve geçmişten gelen bir **ritüelin** parçası olduğunu bilerek davranmak zorundayız.

İslam'dan önceki dinlerin, insanlar eliyle **tahrif** edildiğini ve aslından uzaklaştırıldığını bizlere **Kur'anı Kerim** ve **Peygamber Efendimiz** (S.A.S) haber veriyor. **Hz. İsa**'nın (A.S) doğduğu gün kabul edilen **Noel Bayramının** kutlandığı günün tayininde bile ihtilaflar çıkmıştır. İlk olarak **336**'da kutlanmaya başladığını, Ortaçağ başlarında **6 Ocak**'ta, daha sonra **25 Aralık**'ta kutlandığını kaynaklar söylüyor. Hz. İsa'nın doğumu vesilesiyle kutlanılan bu bayram miladi takvim yılı başlangıcıyla ilgisi olmadığı halde pratik olarak birleştirilmiş ve birlikte anılır olmuştur.

Wikipedia'ya göre: Noel ağaçları **Pagan** geleneklerinden gelen bir ritüeldir. Yapraklarını dökmeyen ve hep yeşil kalan **Çam ağaçları eski Mısırlılar, Çinliler ve Yahudilere göre ölümsüzlüğün simgesidir.** Kış ortasında evlerde çam ağacı süsleme geleneği ilk defa **Almanya**'da başlamıştır. Almanya'da 16. Yüzyılda Noel Ağacı adını alan gelenek 19. YY'da İngiltere ve tüm Avrupa'da yayıldı. Amerika'ya 17. YY'da gelip 19. YY'da moda oldu.

Noel Baba olarak atıfta bulunulan kişi **Piskopos Nikola**'dır. Likya'nın Myra (bugünkü Demre) yöresinde yaşamış bir 4. yüzyıl **Hristiyan azizidir.** Nikola'nın varlığını destekleyen tarihi bir doküman mevcut değildir. Antik Likya'nın liman kenti Patara'da doğduğu kabul edilir. Gençliğinde Filistin ve Mısır'ı

dolaştı. Öldükten sonra Myra'daki kilisesinin mezarlığına gömüldü. 6. YY'a gelindiğinde mezarının ünü bayağı yayılmıştı. 1087 yılında İtalyan denizciler ya da tüccarlar kemiklerini İtalya'nın **Bari** kentine götürdüler.

Günümüzdeki Noel Baba imajı, karikatürist **Thomas Nast**'ın 3 Ocak 1863 tarihli Harper's Weekly dergisinde yayınlanan çizimlerine dayanır. **Popüler Noel Baba imajı**, çizer **Haddon Sundblum**'un, 1931 yılından itibaren **Coca-Cola** şirketi için hazırladığı çizimlerle son halini almıştır. Sundblum'un Noel Baba'sı, şişman, beyaz sakallı, uçları beyaz kürklü kırmızı bir kıyafet giyen, siyah kemerli, siyah çizmeli, yumuşak kırmızı şapkalıydı.

Noel Baba'nın **hediyeye** getirmesi geleneği, **İskandinav Mitolojisi**'ndeki tanrı **Odin**'e dayanır. Odin, uçan atı **Sleipnir** ile avlanmaya gittiğinde, çocuklar Sleipnir için çizmelerinin içine havuç ve saman koyup **şöminenin** yanına asarlardı. Odin'in bu iyilik karşılığında çocuklara **hediyeye ve şekerlemelere** getirdiğine inanılırdı. Zamanla bu gelenek Avrupalı göçmenler vasıtasıyla Amerika'ya ulaştı. Çizme yerine **büyük çoraplar** kullanılmaya başlandı ve bu gelenek **Noel'e dahil oldu**.

Yılbaşı ve Noelde **Hindi** yemeği ise Amerika'ya ilk gelen **İngiliz kolonilerinin** etkisiyle girmiştir. İngilizlere yardım eden ve Anavatanı Amerika olan **Hindileri** avlamayı öğreten **Kızılderililere** teşekkür ifadesi olarak her yıl Kasım ayının son haftasında Hindinin ana yemek olduğu ziyafetler verip **Şükran Günü** adı altında bayram yapmışlardır. Şükran Günü Bayramının daha sonraları yapılan katliamlar nedeniyle Kızılderililer arasında **Yas Günü** olarak anılması da kaderin bir cilvesidir.

Buraya kadar, günlük hayatımızın en uç noktasına kadar işlemiş olan **misyonerlik, batı taklitçiliği** veya **Hristiyan severliğin** kendi aile yaşantımı ve geleceğimi **tehdit** eden bir tezahüründen yola çıkarak kavramsal bilgileri derlemeye çalıştım. Daha önceki yazılarımda da değindiğim gibi, **para** ve **menfaatin** olduğu her yerde doğal olarak bulunan ve para kazanmak için her kılığa girmeyi mubah gören **siyonist Yahudi** oluşumlarını üstelik **Hristiyan** bir bayram olan **Noel**'de bile görebilirsiniz. Her yıl **çılğınca alışveriş** yapmayı körüklemek, kola markasıyla özdeşleştirdiği **kırmızı** rengi **Noel Baba** üzerinden zihinlere kazımak için **Yahudi Coca Cola** firmasının nasıl büyük bir yatırım yapıp sonunda kazançlı çıktığını görüyorsunuz. Ülkemizde de **Ramazan** iftarlarını reklam konusu yapacak kadar sınır tanımayan bir para kazanma hırsından ve iki yüzlülüğünden bahsediyoruz.

Başta **alışveriş merkezleri** (AVM) olmak üzere, yılbaşını kutlama bahanesine sarılan arsız ve hayasız **Hristiyanlaştırma** faaliyetlerine bilerek veya bilmeyerek **aracılık** eden tüm kişi ve kurumları **Allah'a** havale ediyor, **Müslümanım** diyen kardeşlerimi şuurlu ve gerektiğinde tepkili davranmaya davet ediyorum.

Kur'anı Kerim'de yer alan Yahudi ve Hristiyanlara benzemek veya uymak hakkındaki 2 ayeti paylaşmak isterim:

1. "Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hristiyanlar asla senden razı olmazlar. De ki: "Allah'ın yolu asıl doğru yoldur." Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah'tan sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır." Bakara Suresi 120. Ayet
2. "(Yahudiler) "Yahudi olun ve (Hristiyanlar da) "Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. De ki: "Hayır, hakka yönelen İbrahim'in dinine uyarız. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi." Bakara Suresi 135. Ayet

Sevgili Peygamberimizin (S.A.S) ümmetini **Yahudi** ve **Hristiyanlar** başta olmak üzere, İslam dışı kavimlere benzemekten men eden bir çok hadis-i şerifi günümüze intikal etmiştir. Hatırlatmak için sadece 2 tanesini yazıyorum:

1. “Kim kendini bir kavme benzetirse, o da onlardandır.” (Ahmed: 2/50-92, 7/142, Ebu Davud Libas: 4031)
2. “Kim müşriklere ait bir toprakta bulunur (bina yapar), onların nevruzlarına (yılbaşlarına) katılır, onların bayramlarını (festival ve galalarını) kutlar ve ölünceye kadar onlarla birlikte bulunursa, Kıyamet Gününde onlarla birlikte haşır olunur.” (Beyhaki Sunenu’l-Kubra: 9/234.)

Rabbimiz bizleri şuurlu ve nesline sahip çıkan, hakkı **hakk** bilip hakka çağıran, batılı **batıl** bilip batıldan men eden **Müslümanlardan** eylesin.

Sosyal Bir Tehdit Olarak Dövme ve Dövmecilik

Çocukluk ve gençlik yıllarımda gördüğüm dövmeli insan sayısı o kadar nadirdi ki hem tuhaf hem de korkunç geldiğini hatırlıyorum. Çünkü gördüğüm dövmeli kişiler genelde **sosyopat** veya **psikopat** denilen, hapisane hayatı yaşamış, kollarında faça tabir edilen jilet çizikleri olan belalı tiplerdi. Doğal olarak dövmeli kişilerin belalı ve sorunlu kişiler olduğu algısı bende yer etmişti.

Aleni suç işleyenlerin ve bu yönde bir hayat yaşayanların bir noktadan sonra kendilerini gizleme gereği duymadıkları ve hatta kimlikleriyle övünmelerinin bir delili de vücutlarındaki dövmeleriydi. Benden uzak dur, benden kork mesajını vermek için etkili bir yoldu.

Dövme olayının neden sorunlu kişiler arasında yaygınlık gösterdiğini, normal hayat sürenlerin neden kaçındığını da İslam dini açısından durumunu öğrendiğimde anladım. Kur'anı Kerim'de şeytanın söz ve amaçları bizlere aktarılırken şeytani işler de tarif ediliyor. Örneğin, Nisa Suresi 119. ayet (Diyanet Vakfı meali) «**Onları mutlaka sapıtacağım, muhakkak onları boş kuruntulara boğacağım, kesinlikle onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişanlayacaklar), şüphesiz onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler**» (dedi). Kim Allah'ı bırakır da şeytani dost edinirse **elbette apaçık bir ziyana düşmüştür.**» Bu ayet-i kerimede görüleceği üzere Allah'ın gazabını celbeden hususlardan birisi de Allah'ın yaratış şeklini beğenmeyip değiştirmek, tahrif etmek ve başkalaştırmaktır. Tıbbi bir zorunluluk olmadıkça yapılan her türlü estetik ve benzeri değişikliğin sorunlu ve tehlikeli olacağı açıktır. Sonuç olarak bizler Allah'ın emaneten verdiği vücutları kullanıyoruz. Kiralık araba kullandığımızda bile gösterdiğimiz özen ve hassasiyeti vücudumuzdan sakınmak hakkımız olmasa gerek. «**Allah'ın yarattığını değiştirecekler**» ifadesi kapsamına her türlü kalıcı ve keyfi vücut değişikliklerinin, gereksiz estetik operasyonların girdiğini söyleyebiliriz.

Deri içine iğne ile boya şırınga edilmesi ve burada kalıcı bir renklenme sağlayarak yapılan süsleme ve şekil verme demek olan dövmenin çok eski tarihlerden beri yapıla geldiğini biliyoruz. İslam öncesinde Araplar arasında da özellikle kadınların rağbet ettiği bir süslenme şekli olduğunu, Hz. Peygamberin birkaç sahih hadis-i şerifinde açıkça **yasakladığını** ve **lanetlediğini** dikkate almak gerekir. Örneğin: «Rasulullah (S.A.S.): «**...Dövme yapan ve dövme yaptırmak isteyen kadınlara Allah lanet etsin**» buyurdu.» Buhari 594, Müslim 2124/119

İslam açısından şüphe götürmeyen bir yasak ve sağlık açısından da birçok riske (*bulaşıcı hastalıklar ve enfeksiyonlar, kanserojen etkiler, ruhsal sorunlar gibi*) açık olan dövme yine de yaptıranların üstelik bu günahlarını teşhir etmek için yaptıkları şaklabanca giyinmeler, mesaj verme gayretleri, medyanın teşvik edici yayınları sonucu gençlerimizi özendirmeleri gerçekten sosyal bir sorun olmaya başladı. Küçük bir dövme ile başlayanlardan çoğunun daha sonra dayanamayıp yeniden yaptırdığını ve sonunda vücudunu tuhaf bir tabloya çevirdiğini görüyoruz. Toplumun manevi yapısını bozan her türlü melanetin öncülüğünü yapan sözüm ona **sanatçı** taifesinin dövme hastalığının yaygınlaşması için gösterdikleri gayret ve medyanın da bunları teşhir etmesindeki istekliliği her türlü beddua ve kötülemeyle layık seviyelerdedir. Metreslerin sevgili olduğu, uyuşturucu kullanımının sanatçılar için olağan sayıldığı, homoseksüellerin baş tacı edildiği medya dünyasından hayır beklemek ne büyük saflık olur.

Bugün açık bir Allah'a isyan ve umarsızlık göstergesi sayılan dövme o kadar yaygın hal aldı ki mahalle aralarında izbe yerlerde bile yapan ve yaptıranlar var. Birde çok matah bir şeymiş gibi dükkan tabelalarında «Dövmeci» değil de «**Tattoo**» yazıyorlar.

Avrupa ve ABD televizyonlarında olan her türlü rezilliği bizim ekran ve evlerimize kısa sürede getirme konusunda oldukça başarılı olan yapımcılarımızın “**Ink Master**”, “**Tattoo Nightmares**” gibi dövme yarışması ve dövme sorunları ile ilgili programları ne zaman yapacağını merak ediyorum doğrusu. Bu ve benzer TV programları da yapılırsa, oyun artık kangren haline geldiğini ve dönüşün çok zor olacağını bilmemiz gerekir. Toplum sağlığı ve sosyal dokumuzun iyiliği için acilen önlem almak ve özendirici, kolaylaştırıcı faaliyetleri zorlaştırmak zorundayız. **Kaybettiğimiz sosyal davalara birisi daha eklenmesin artık...**

Haşlanmış Kurbağaya Döndükte Ağlayanımız Yok!

Meşhur deneydir bilirsiniz: Bir **kurbağayı** kaynar suyun içine atmışlar, sıçrayarak kaçmış ve kurtulmuş. Başka bir kurbağayı da normal suyun içine koymuşlar ama alttan da çok kısık bir ateşle yavaş yavaş ısıtmaya başlamışlar. Soğuk suyun içindeki kurbağa çok hafif ılıyan suda zevkle yayılmış ve suyun artan sıcaklığının farkında olmadan en sonunda **haşlanarak** ölmüş. Demek ki bazı olaylara birden bire maruz kaldığımızda ani tepki verip sıyrılıyoruz ama sinsice azar azar maruz bırakıldığımızda bütün **savunma hatlarımız çöküyor** ve asla kabul etmeyeceğimiz şeyleri bile artık **normal** görmeye başlıyoruz. İşte **hal-i pür melalimizde** budur maalesef.

Geçtiğimiz günlerde vizyona giren “**Dracula Untold**” (Drakula:Başlangıç) adlı filmi izlemiş bulundum. **Osmanlı**’da Yeniçeri askerlerini devşirme sistemi, tarihte **Kazıklı Voyvoda** diye bilinen 3.Vlad’ın **Fatih Sultan Mehmet**’e karşı giriştiği hainlikler sonunda **Eflak Beyliğini** kaybetmesi, bu arada yapmış olduğu korkunç işkenceleri ile meşhur olması şeklinde özetlenebilecek tarihi gerçeklerin ters yüz edilmesinden ibaret, yanlı ve abartılı tipik bir **ABD** filmi olmuş. Görsel efektlerle süslenmiş bir karalama ve **kan içicilik** şeklindeki **sapıklığa** meşrutiyet kazandırmayı amaçlayan klasik bir **Yahudi**

filmiydi. Tabii ki seyrederken yanlış ve kasıtlı saptırmalardan ötürü yoğun tepkiler verdiğimi, yuh artık dedirten bölümlerde izlemeyi bıraktığımı söyleyebilirim. **Tıpkı kaynar suya atılmış kurbağa gibi.** Benzer tepkileri toplum olarak bir zamanlar “**Gece Yarısı Ekspresi**” filmine gösterdiğimizi de hatırlıyorum.

Kendi kendime bu film ve üzerimdeki etkilerini düşünürken en sonunda çok **utandığım**, mahcup hissettiğim, **aciz ve günahkar** duygular altında ezildiğim için bu yazıyı yazmak istedim. Çünkü **kısmen doğru** tarihi olayların saptırılmasına verdiğimiz tepkiden önce nice **hayati ve büyük yanlışlara, sapkınlıklara, günahlara ve zihin yıkamalarına** maruz kaldığımız halde **sesimiz çıkmaz** oldu. İlk suya alışıp sonunda **haşlanmış** kurbağa olmuşuz da haberimiz yok. Artık normal gördüğümüz **medya** pisliklerinin hiç olmazsa bir kaçını hatırlatmak isterim.

Herkes bilir ki **Allah**’ın en çok gazabını celbeden günahların başında kendisine **şirk** koşulması, sadece **O**’na özel olan isim ve sıfatların fiilleri ile birlikte başkalarınca paylaşılmaya veya yok sayılmaya kalkışılmasıdır. İslam öncesi eski **yunan mitolojisinde** olduğu gibi çok sayıda **tanrı ve yarı insan tanrıların** varlığı modern teknikler ve yeni makyajlar yapılarak sürekli gözümüze sokulurcasına filmlere ve dizilere konu olmaktadır. Allah’ın açıkça affetmeyeceğini söylediği **şirk ve küfür** günahı o kadar düzenli ve yoğun işlenmeye başlamıştır ki çocuklarımızın izlediği çizgi filmlere varıncaya kadar yayılmış ve sıradanlaşmıştır. Haşa **insan-tanrı** modelinin tutması içinde **Yahudi Marwell** başta olmak üzere sapık yayıncıların çıkardığı **Süpermen, Örümcek Adam, He-Man** gibi sanal kahramanlar ile özenilen ve mümkün olabilen hale gelmeleri sağlanmıştır. Bu medya zehirlenmesine hepimiz maruz kaldık ve kalıyoruz. Şirkin ve küfrün kardeş günahı olan **büyücülük ve şeytanla** doğrudan işbirliği yapılarak sağlanan güç gösterileri özenilecek, doğru ve iyi şeylermiş gibi sürekli film ve dizilere konu olmaktadır. Bu konuda yerli dizi ve filmlerimiz bile yapılmıştır. Hala üzerimizdeki **gazabı hissetmeden**, en azından kalben **buğz etmeden** izlemeye ve **çocuklarımızı sakındırmamaya** devam edebilecek miyiz?

Siyonist Yahudiler sapkın din tarihlerinde ve yozlaşmış yaşantılarında ne varsa ele geçirdikleri medya tekelleriyle topluma dayatmaya, normalleştirmeye ve **Allah inancını** yok etmeye var güçleri ile çalışmaktadırlar. **Şeytanla** işbirliğinin somut delilleri olan **Kabbala** öğretilerini, **illuminati** teknikleri ile birlikte sürekli gündemde tutma gayretindedirler. Son zamanlarda iyice yaygınlaşan **vampir** film ve dizilerinin ardında **İspanya**’dan da bu yüzden kovulduğu söylenen bir kısım Yahudilerin olduğunu görüyoruz. Muharref (bozulmuş) tevrat kaynaklarında şu ifadeler yer alıyor: “**Et yiğın ve kan için. Yiğitlerin etini yiyeceksiniz ve dünya beylerinin kanını içeceksiniz. Sarhoş oluncaya kadar kan içeceksiniz.**” (Hezekiel Bölümü 39/18-20) “**Onları kasaplık koyunlar gibi ayır ve öldürme günü için onları hazırla.**” (Yeremya Bölümü, 12/3) “**Çünkü o gün orduların Rabbi Yehova’nın günüdür. Hasımlarından öç alsın diye öç günüdür. Ve kana kana onların kanını içecek.**” (Yeremya Bölümü, 46/10)

Ensest sapıklığı toplum içinde en çok infial uyandıran yozlaşmalardan ve zinanın en beter hallerinin başında gelir. **Muharref Tevrat** kaynaklarından Eski Ahit, Yarattılış kitabının 19. Babında **kız kardeşlerin babalarını sarhoş ederek** onunla yatmalarını ve çocuk peydah etmelerini anlatır. Üstelik babaları Haşa **Lut Peygamberdir**. Bunun gibi söylemekten haya edeceğimiz şekilde gelini veya kız kardeşi ile olan **ensest** ilişkilerde anlatılmaktadır. Direkt olarak konuyu söyleyince **mideniz bulanıyor** değil mi? Ama “**Game of Thrones**” (Taht Oyunları) gibi diziler içinde sinsice verilince **uyuşurcasına** sessiz kalınıyor. Bu dizide **Lannister** Hanedanından kız kardeş başkası ile evli olduğu halde öz abisi ile birlikte sürekli zina ediyor ve peydahladıkları çocukta sonunda kral makamına geçecek kadar

ilerliyor. Lannister hanedanının bayrağındaki simgenin de **şaha kalkmış aslan** olması hiçte tesadüf olmasa gerek. Şahlanmış aslanın **Yahudilerin simgesi** olduğunu duymayan yoktur her halde. Akla gelebilecek her türlü **zina, cinayet, şeytani güçlerle işbirliği, ahiret inancını yok etmeye yönelik reenkarnasyon, zombi filmleri** gibi manevi dünyamıza yapılan saldırıları bu ve benzeri bütün yapımlarda görüyoruz. Tepki vermek bir yana artık **normal karşılayıp** birde adamlar yapmış deyip **takdirle** anlatır olduk. Ayrıca, dizide **Türk** asıllı bir kadın üstelik **fahişe rolünde** oynadığı için bir kısım **medyamız** tarafından göklere çıkarıldı. **Vah olsun** bizlere!...

Allah'ın gazabını en çok çeken günahlardan birisi de **homoseksüelliktir**. Bu sapkınlığa bir daha meyletmeyelim diye ibret için **Kur'anı Kerim**'de anlatılan **Lut Kavmi, Sodom** ve **Gomore** halkının nasıl helak olduğunu duymayan kaldı mı? Bugün Avrupa'da **eşcinsel evliliğinin** yasal kılıfa sokulması, çok bilinen **sözde sanatçı ve modacılarımızın** olması bu **sapıklığı masum ve sıradan** görmemize yeter mi? Ne kadar da **cesuruz!** Özellikle son yıllarda ortaya çıkan hemen her dizi veya filmde en az bir çift **eşcinselin** yer alması, kahramanlık yapımları ve sıradan hayatın içinde gösterilmeleri kesinlikle **tesadüf** değildir. Orantı yapıldığında toplum içindeki varlığı yüzdelerle dilimlere girmeyecek kadar az olan bu kişilerin 15-20 kişilik yarışlarda bile özenle temsil ettirilmesi maksatlı bir duyarsızlaştırma ve normalleştirme operasyonudur. **ABD**'deki Yahudi yapımcılar buna son derece dikkat etmektedir. Örneğin, halen gösterimde olan **Survivor** ve **The Amazing Race** programlarında bu sezon yarışan çiftler içinde de eşcinsellerin bulduklarını ve **her fırsatta sapkınlıklarını sergilemelerine** destek verildiğini görebilirsiniz.

Amerikan film ve dizilerinde gösterildiğinin aksine **ABD halkının** çoğunluğunun aslında **mütevazı** ve kendince **muhafazakar** bir yaşantısı olduğunu duyuyoruz. Ama öyle bir algı oluştu ki bizde; hepsi **alkolik** derecesinde içki içen, her fırsatta **uyuşturucu kullanan ve üreten**, her gece **başkasıyla yatan**, eşini sürekli **aldatan**, aile birliğinin olmadığı, **ateistlerin** çoğunlukta olduğu, garip, yozlaşmış bir insanlar topluluğu gibi geliyor. Ve her ne hikmetse bütün yapımlarda en az bir kaç **Musevi kahraman** yer alıyor. Bu orana göre **ABD'nin yarısının Yahudi** olduğunu sanıyorsunuz. İşte **algı ve yönlendirme** operasyonu böyle bir şey. **Birde bizimkilere bakalım:** Sözde **yerli dizilerimizi** izleyenler; evlere ayakkabıyla girilen, her mutlu veya üzgün anını **içkiyle perçinleyen**, kadınların hepsinin aşırı dekolte giyindiği, fırsat bulan herkesin birbirini **aldattığı** vb **ahlaksızlıklarla** dolu bir ülke olduğumuzu zanneder. Üstelik başta **Arap ülkeleri** olmak üzere dışarıya da satılan bu diziler bizim tarihten gelen imajımızı yerle bir edip haksız şekilde ne kadar **yozlaşmış** ve **İslam dışı** bir toplum olduğumuz kanaatini pekiştiriyor. Kendi halkımızın **kanına girdikleri** yetmezmiş gibi başka ülkeleri de yoldan çıkarır olduk. **Arap ülkelerinde** insanlar birisine **çok kızdığı ve aşağılamak istediğinde** artık **"Senin kız kardeşini / eşini / ananı Türk dizilerinde oynarken görmüşler"** şeklinde **hakaret** eder olmuş. Yahu ömrünün en çok 1-1,5 yılı sarayda geçen, sürekli seferlerde savaş meydanlarında bulunan **Kanuni Sultan Süleyman**'ı haremde çıkmayan, dansözler karşısında içkili alemler düzenleyen birisi olarak gösteren **"Muhteşem Yüzyıl"** gibi **"Muhteşem Rezalet"** yapan alçaklarımız var. Daha ne olsun? **Düşman dışarıda değil evimizde artık, uyumayalım...**

İrkçilik, Menfi Milliyetçilik ve Haksız Hemşericilik Üzerine

Yeryüzünde gelmiş geçmiş kavimlerin içinde en koyu ırkçılık ve ayrımcılık yapanlar **Yahudilerdir**. Yahudilik onlara göre bir dinden ziyade bir ırkı ve soyu temsil eder. Haşa, Hz Havva ile Mel'un Şeytan'ın birleşmesinden dünyaya geldiğini savundukları **Kabil**'i gerçek ataları kabul ederler. Kabil'in babası kabul ettikleri Şeytanı Yahudiler bizim inandığımız gibi kötü görmeyip, **Nur'u Ziya** ismiyle tanımlayıp üstün yaratılışlı, ilim sahibi bir melek olarak bildiklerinden, **ateşten** yaratılmış olan kendilerini, **topraktan** yaratılan **Hz Adem**'den ve neslinden daha üstün bir seviyede görürler. **Onlara göre sadece Yahudiler insandır**. Hz. Adem'in soyundan gelenler ise onlara hizmet için yaratılmış olan hayvandan bir derece yukarıdaki hizmetçiler sayılan "**Goim**"lardır. İşte yeryüzündeki savaşların, katliamların, fitnelerin en büyük kaynağı bu sapkın inançtakiler ile onların **Masonlar** gibi özel örgütlenmiş uşaklarıdır.

Yahudiler için Goimlerin canlarının ve mallarının hiçbir değeri olmadığından, her şey onların hakkı sayıldığından, fırsat bulduklarında **Filistin**'deki katliamlar ve işgaller gibi açıktan alçakça saldırarak, normal zamanlarda da buldukları ülkelerde ticareti ve parayı ele geçirip, gizli yöntemlerle servet toplayıp kendi amaçları için kullanarak gücü elde tutmaya çalışırlar. **Aslında onlar Şeytana ve Paraya taparlar**. Allah'ı Teala bütün insanlığı onların şerlerinden korusun. Bu konuyu en başta yazmamın temel nedeni tarih boyunca milliyetçilik ve bölücülük akımlarının arkasında onların veya uşaklarının yer alması, insanları birbirine düşürerek fırsatçılık yapmalarındır. Dünya tarihine yön veren bütün akımların ve ülkelerin içinde aktif şekilde bulunmuşlardır. Yönetemediklerinde ise **Büyük Osmanlı Hakanı Sultan Abdülhamit**'e yaptıkları gibi isyanla ve gizli tertiplerle yok etmişlerdir.

En son gelen ve diğerlerinin aksine bizzat **Allah'ın korumasıyla** orijinal kalan **Kutsal Kitabımız Kur'anı Kerim** ile birlikte İslam dini ve onun Peygamberi **Hz. Muhammed (S.A.S)** Efendimiz **bütün Mü'minlerin kardeş olduğunu** ilan ederek sorunların kökünden çözülmesini sağlamıştır. En güzel çözüm budur. **Rengi, dili, ırkı, cinsi ne olursa olsun bütün Mü'minler kardeşlik hukukuna göre muamele görmelidir**. Yani canları ve malları dokunulmaz ve saygınlıkla korunması gerekir. Elbette kişiler mensubu oldukları aileleri gibi olan kavimlerini sevmeli ve güzel hasletleriyle övünmelidir. Bu sevmeye ve övünmenin de doğal olarak bir sınırı olmalıdır. Diğer kavimlere üstünlük iddiasının sırf mensubiyetten kaynaklandığı ve kan milliyetçiliğinin yapıldığı nokta Allah'ın ve Resulünün lanetlediği noktadır. **İnsanlar ancak amelleri ve takvaları ölçüsünce üstün olabilirler**. İslam dinine

neredeysi 1000 yıldır bayraktarlık etmiş **Türk** kavmine mensup olmak dinsizce yaşayan birisine fayda etmeyeceği gibi, **İslam düşmanı bir kavim olan Yahudilikten** dönüp hakkıyla İslam'a yönelen birisi de hor görülüp dışlanmayacak, kardeş bilinecektir. **Mahşer** gününde de ameline göre Allah'ın mükafatına nail olacaktır İnşallah.

Kendi adıma söylemek gerekirse, dünyanın sorunlu ve inançsız kavimleri ve ülkeleri içinde değil de, **Türkiye**'de Müslüman bir ailede dünyaya gelip yaşamayı nasip eden Allah'a çok şükrediyorum. **Selahattin-i Eyyubi** gibi İslam kahramanlarının torunu olmaktan, İslam'a çok büyük hizmetleri olup bizatihi **Peygamber övgüsüne** mazhar olan **Türk** kavminin içinde yaşamaktan mutluluk ve onur duyuyorum. **6 Yüzyıl** kadar süren **Osmanlı İmparatorluğu** ve öncesindeki **Selçuklular** ve diğer Beyliklerle beraber **Anadolu**'yu vatan bilip kardeşçe birlikte yaşadık. **Türk'üyle, Kürd'üyle, Arab'ıyla, Acem'iyle, Çerkez'ile** kısaca **İslam ailesinin** her üyesiyle kader birliği yapıp **İslam Ümmeti** olmanın genişliğini ve rahatlığını, özgürlüğünü ve hoşgörüsünü tadarak geldik. Şimdi ise zoraki söylenen veya dağa taş yazılan "Ne mutlu Türküm diyene", "Bir Türk Dünyaya bedeldir", "Varlığım Türk varlığına armağan olsun." gibi ifadeler bize ait olmayan kökü **gayri müslim** fitne akımlarından başka bir şey değildir. Gerçek yakın tarihimizi biraz araştırırlar **Osmanlı'nın son dönemlerinden** itibaren yıkıcı ve bölücü milliyetçilik akımlarının önce bağlı devletlerde, sonra Türkler, Kürtler ve hatta Araplar içinde nasıl çıkarılıp kışkırtıldığını, bütün bunların arkasındaki **İngiliz oyunlarını** ve perde arkasındaki **Yahudi - Mason** beyin takımını görecektir. **Cumhuriyetin** ilk yıllarında çocukların kafataslarını ölçecek kadar ileri giden yapılardaki gizli açık Yahudi ve mason parmağını anlayacaktır. Sadece birer örnek olması açısından **Haim Nahum** ve **Agop Dilaçar** isimlerini araştırmanızı ve tarihimizdeki etkilerini incelemenizi tavsiye ederim. **Ümmet** olup büyük bir ailenin şerefli bir mensubu olmak varken, menfi milliyetçilik yapıp küçük bir odaya razı olmak ve lanet riskini üstlenmek nedendir? Ümmet olmak bizi birbirimize bağlayan **mayadır, çimentodur, harçtır**. Ailesi **Muş**'tan gelip **İstanbul**'da doğmuş ve yine ailesi **Sinop**'tan gelip İstanbul'da doğmuş bir Hanım ile evlenmiş kişi olarak, **ırka dayalı kafatasçı** Türk Milliyetçiliğini de, Kürt Milliyetçiliğini de **lanetliyor** ve kabul etmiyorum.

Kanayan başka bir yaramızda, haksız ve yersiz **hemşeri kayırmacılığıdır**. **Ehliyet ve liyakat** esasını gözetmeksizin yapılan atamalar, koltuk çıkmalar, haksız kazanç kapılarını açmalar gibi pek çok uygulamasını en vahşi şekilde görüyor ve yaşıyoruz. İnsanlarımızın kendilerini geliştirmek ve hakkınca bir yerlere gelmek için gösterdiği çabaya rağmen, sırf birileri ile aynı memleketten olduğu için haksızca öne alınanlar yüzünden toplumdaki ahlak anlayışı da, geleceğe olan güven duygusu da, toplumsal barışta zarar görüyor. **Fırsat eşitliğinin** olmadığı yerde adalet, huzur ve güven duygusu da yer almaz. Bugün Türkiye'de dönemsel olarak **Bakan** seviyesindeki görevler nedeniyle bütün teşkilatın baştan sona etkilendiği yapılaşmaları da gördük, her dönem ve her kurumda oluşan **Karadenizlilik, Doğululuk** vb. yapılaşmasını da. Bölgesel mikro milliyetçilik akımlarının bazıları her zaman, bazıları da zaman zaman ülke ve kurumların yönetiminde söz sahibi oluyor. Hepsini ehliyetsiz veya liyakatsizdir demiyorum ama onlardan başka kimse yokmuş gibi ve bazıları gerçekten hak etmediği halde yapılan bu olağan üstü hemşeri dayanışması gerçekten huzur bozucu ve güven sarsıcı etkiler yapıyor. Sorumluluk üstlenenlerin daha iyi çalışabilecekleri yönetici kadrolar ve ekipler kurmasını anlayışla ve saygıyla karşılıyorum. Ama otoparkısından, şoförüne kadar silmece yaparcasına hemşerileri doldurma gayretini normal bulmuyor ve eleştiriyorum. Aynı şehirden olmasına rağmen ilçe düzeyinde hemşericilik yapanlarla, **Alevi - Sünni mezhep ayrımcılığında** bulunanların ise şirazededen çıkmış kişiler olduğunu beyan ediyorum. İşini **namusuyla** ve **hakkını vererek** yapan, gerekli eğitim ve becerilere sahip kişileri korumak ve haksız uygulamalardan sakındırmak **iman** ve **ahlak** sahibi her **yöneticinin** görev ve sorumluluğu içindedir.

Allah-u Teala İslam Milletimizi ve Devletimizi en başta İslam düşmanlarından, ırkçılardan, fitnecilerden, bölücülerden, haksız iş yapan hırslı kişilerden **korusun ve muhafaza etsin**. Zalimlere fırsat vermesin. Bizleri de en güzel kardeşlik şuuru ile birlikte yaşayabilenlerden eylesin. Amin.

Kaynaklar:

<http://www.ahaber.com.tr/webtv/videoizle/desifre-31102014>

<http://gercekler.tumblr.com/post/30795543818/ger%C3%A7ek-yahudilik-ve-satanist-yahudiler>

İdam cezası geri gelmeli, hem de hemen!

Öncelikle şunu açıkça belirtmek gerekir: Bizleri ve kâinattaki her şeyi yoktan var eden, bizim için bütün nimetleri sınırsızca sunan ve karşılığında sadece kul olmanın şuurunda bulunmamızı isteyen **Yüce Allah (C.C)'tan daha merhametlisi yoktur**. O'nun sınırsız şefkatinden bir zerre verdiği annelerin, evlatları için nasıl mücadele ettiklerini ve gerektiğinde canlarını çekinmeden feda ettiklerini her yerde ve her zaman görebiliyoruz. Bizleri yaratan Allah'ın bizler için uygun gördüğü kurallardan uzaklaştığımız ölçüde zelil ve beten bir hayatı yaşadığımızı, sosyal dokumuzun bozulduğunu görmemek için ya ahmak ya da şeytanla hemhal olmuş bir nefse sahip olmak gerekir.

Her şeyi emaneten kullandığımız bu dünyada, başkalarına verilen can emanetine kastetmenin ne büyük bir cüret olduğunun en güzel ifadesinde “.... **her kim bir nefsi, bir nefis mukabili veya yer yüzünde bir fesadı olmaksızın öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur, kim de bir adamın hayatını kurtarırsa bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur...**” (Maide Suresi/32) İlahi hükmü açıkça yer alıyor. Hz. Âdem (A.S)'den itibaren bütün Peygamberlere gelen vahiylerde yer alan emirlerden birisinin “**haksız yere insan öldürmeme**” olduğu herkesin malumudur.

İnsanlığın başından bugüne kadar oluşan doğal hukuk normlarından birisi de **Mütekabiliyet** (karşılıklılık) değil midir? Hatta bu kural devletlerarası hukuk normlarından birisi haline gelmedi mi? Mesela, bugünlerde kötü niyetli Suriye yönetiminden sınırlarımıza bir mermi veya bomba geldiğinde anında karşılık veren bir Ordumuz yok mu? *Mal çalan malıyla, can alan canıyla öder.* Meğerki herkes tarafından meşru görülebilecek bir nedeni veya zarureti olmasın. Ya da mağdur olan taraf bütün delillere rağmen bir fidye karşılığı olsun veya olmasın ceza talebinden vazgeçip mücrimi (suçluyu) affetsin. Toplumda her birey kendi başına adalet tecelli ettiremez ama adaleti tecelli ettirme yetkisine sahip olanların verdikleri kararlar insanların vicdanlarında karşılık bulacak ve hiç olmazsa biraz tatmin edecek bir etki yapmadıkça, resmen ve zoraki olarak kabul edilmiş görülse bile asla saygı duyulmayacak ve yürek yangınlarını söndürecek alternatif çareler aranacaktır. Çocuk katili ve tecavüzcülerin hapisanede işlenerek öldürüleceklerini ummak gibi...

2009 yılında Ramazan Bayramını hepimize zehir eden bir olay yaşadık. **Kayseri**'de şeker toplamak için komşularını ziyaret eden biri erkek 3 küçük yavrumuz bir sapık tarafından zorla alıkonuldu, tecavüz edildi ve hunharca katledilerek uzak bir yerde gömüldü. 18 ay boyunca yapılan aramalar ve soruşturmalar sonucunda yakalanan sapık katil cezaevine konuldu. Yavruları katledilen 2 annenin yürek yangınını hapis cezası söndürür mü? Elleri geçse paramparça edecek kadar hınçla dolan ailelerin sükût bulması nasıl sağlanır? Ancak kısasa kısas ile. O yüzden " **Ey akıl sahipleri, sizin için kısasta hayat vardır...**(Bakara/179)" diyen Rabbimizin fermanına en kısa sürede yeniden uymamız gerekir. Azgın katillere hak ettikleri cezalar verilmediği gibi, siyasi çıkarlar uğruna zaman zaman çıkarılan aflarla ortalığa tekrar salıverilmeleri mağdur yakınları için hakaretin ve aşağılamanın daniskası değil midir? *Bir katili ancak maktulun yakınları affedebilir.* Devletin dahi böyle bir yetkisi olamaz. Kişi veya kurumlar kendisine karşı işlenen ve mağdur edildiği konularda inisiyatif gösterip davasından vazgeçebilir. Hatta kamu hakkı ve düzeni söz konusu olduğunda kişi davasından vazgeçse bile kamu adına davanın devam ettirildiğini görüyoruz.

Kobani meselesini bahane edip ülkemizi tekrar savaş alanına çevirmek isteyen ve onlarca masumu katleden aşağılık şehir eşkiyalarının yaptıklarından sonra yakalansalar bile hapiste rahatça dinleneceklerini bilmek hepimizi deliye çeviriyor. Fakir fukaraya et dağıtmak için evinden ayrılan 16 yaşındaki **Yasin BÖRÜ**'ye topluca işkence edip bıçaklayan, 3. kattan aşağı atan, üzerinden araba ile geçip en sonunda başını taşla ezen hayvandan daha aşağılık sefil ve soysuzların yaptıkları yanlarına kar mı kalacak? Mazlumun dini ve milleti sorgulanamaz. Dünyanın her yerinde haksız yere öldürülen insanların yaşadıkları acılar önemli ve saygıya değerdir. Maalesef en çok zayi edilen ve hayatları söndürülen mazlumlar İslam coğrafyasından çıkıyor. **Bugün terörle İslam kelimesi birlikte anılmaya çalışılsa da, gelmiş geçmiş en büyük katliamları Hristiyanlar, Yahudiler, Bolşevik Dinsizler, Budistler v.b. yapmıştır ve yapmaya da devam ediyorlar.** Katlettikleri **Müslüman kemiklerinden Kilise** inşa edecek kadar vahşileşen Avrupa medeniyetinin bugün bizlere insan hakları adı altında dayatmalarda bulunması karanlık ve kanlı yüzlerini örtmeye yetmez. **Avrupa tarihi kan, savaş ve sömürge ile yoğrulmuştur.** İdam cezasının kaldırılması için bahane edilen **AB normlarını** kabul etmiyor ve saygı duymuyorum.

Adaletin hızlı ve etkili düzeyde sağlanması kaçınılmaz bir ihtiyaç ve toplum huzuru için gerekli bir sorumluluktur. Kendi hayatımdan örnek vermek gerekirse; evime girilmesi ve bina kapımızın çalınması ile sonuçlanan 3 hırsızlık olayında mağdur oldum. Hırsızlar yakalanamadı. Çocuklarım bir maganda sürücünün neden olduğu kazada yaralandı ve kalıcı yara izlerini ömür boyu taşıyacaklar. Aradan geçen 5 aya ve şikayetçi olmamıza rağmen henüz davası bile açılmadı. Bir yakınım Üsküdar'da korkunç bir kaza sonucu bir kolunu kaybetti, kafa kırığı ve beyin zedelenmesi ile yoğun bakımda günlerce komada

hayat mücadelesi verdi. 2013 yılı Ocak ayında meydana gelen olay için bugüne kadar sadece bir kez duruşma yapılabildi ve daha ne kadar süreceği de belli değil. Şükürler olsun ki bir tecavüz veya cinayet konusu olmamasına rağmen bizleri bu kadar üzen, yavaşlığı ve etkisizliği nedeniyle hayal kırıklığına uğratan hak arama mücadelemiz gerçekten cinayet gibi hayati bir konuda olsaydı ne yapardık, nasıl yaşardık düşünemiyorum bile. **Evladını, eşini, anne veya babasını haksız bir cinayetle kaybedenlerin yaşadığı ıstırabı anlamak veya tarif etmek yalan olur.**

Allah'ın yarattığı her can kutsal ve saygıya değer olarak yaşamalıdır. Başka **canlara kastetmediği** veya toplumda fitne ve fesada yol açacak **vatan hainliği** gibi büyük suçlara, **çocuk tecavüzü** gibi aşağılık eylemlere kalkışılmadığı sürece herkes canından emin olarak yaşayabilmelidir. Her şeye rağmen, can aldığı takdirde can vereceğini bilen divaneler elbette çıkacaktır ama bu kadar çok ve pervasız değil. **Adalette merhamet olmaz** düsturu ile en yakın zamanda **İdam cezasının tekrar yürürlüğe girmesini talep ediyor ve fırsat bulduğum her platformda savunacağımı ifade ediyorum.**

Birey - Devlet çatışmasında umut var ama sorunlar devam ediyor...

Toplumun bir ferdi olarak, kendimizi gerçekten değerli ve saygın bir durumda zannedip günlük hayatımıza devam ediyoruz. Hatta son yıllardaki inanılmaz gelişmeler bizi neredeyse bütün kronik sorunlarımızın çözülme yoluna girdiğine inandırıyor. Ama önemli bir olay yaşadığımızda acı gerçekler şamar gibi suratımıza vuruyor ve hayal âleminden uyanmamızı sağlıyor. Bu yüzden hemen her konuda akli başına gelmiş ve durumu anlamışlar ile anlamamışlar şeklinde iki doğal grup halinde yaşıyoruz. Pembe gözlük takmaya devam edip güllük gülistanlık gezenler ve gerçeklere toslayınca şok halinde uyanıp gözleri fal taşı gibi açılanlar var.

Kendi yaşantılarım ve doğrudan tecrübe edindiklerimden örnekler vererek, **Emniyet** ve **Belediye Hizmetleri** açısından bazı gerçeklere gözümü dehşetle açtıran olayları paylaşmak istiyorum.

Yaklaşık 5 yıl önce işyerimde mesaideyken eşim telefon etti. Dehşetle korkmuş bir şekilde ve ağlayarak büyük oğlumuzun kaybolduğunu söyledi. Kız kardeşim evimizden eşimin yanına gitmiş, oğlum ise bilgisayar oynamak istemiş ve evde kalmış. Eşim ve kız kardeşim eve geldiklerinde oğlum kapıyı açmamış, anahtarları olmadığı için girememişler. Oğlumun dışarı çıkıp kendi yanlarına veya başka bir yere gitmiş olabileceğini düşünüp her yeri aramışlar. Kapıyı kırarcasına çalmalarına rağmen açılmayınca da başına bir şey geldiğinden korkup beni aramışlar. Üsküdar'dan Kartal'a kadar korku ve endişe içinde arabayla geldim. Evimize yakın bir kavşakta sola dönülmez işareti vardı. Dörtlüleri yakarak ve etrafı kontrol ederek kural dışı dönüş yaptım. Amacım evde bir şey olmuşsa hızla müdahale edebilmektir. Sivil bir **trafik ekibi** beni çevirdi. Olayı anlatıp yalvarmama, belgelerimi alın ben bakıp geleyim dememe rağmen gitmeme izin vermedi ve ceza yazdı. Üstelik dalga geçip inandığını belirten şeyler söyledi. Cezasından değil ama bana inanmayıp oğlumun hayatı için kritik olabilecek zamanı kaybettirmeleri çok zoruma gitmişti. Cezadan sonra eve gidip kapıyı anahtarım ile açtığımda, oğlumun evin uzak bir köşesinde derin bir uyku halinde olduğunu görüp sevinç gözyaşları döktük. Bu kâbus gibi olay sırasında insanlık dışı tavır gösteren polislerden şikâyetçi oldum ama onlar adına hiçbir işlem yapılmaya gerek görülmedi. Devlet ve amirleri kötüyü sahip çıktılar. **Acı gerçek:** Devlet veya devleti temsil edenler varsayılan değer olarak vatandaşı yalancı, üçkâğıtçı görür. Çoğunluk olmasa bile yalancı azınlık yüzünden herkese önce yalancı muamelesi yapar iş isten geçtikten sonra da yalancı azınlıkları bahane göstererek kendi sorumsuz ve kötü davranışlarına kılıf uydurur.

Şu anda oturduğum eve taşınalı henüz 2-3 ay olmuştu. Giriş katındaki evin camlarına demir parmaklıklar da taktırdığımız halde, bir akşam iş çıkışı geldiğimizde, **hırsızın** evin arka camından parmaklıkları sökerek girdiğini fark ettik. Çok şükür bir şeyler çalamadan defolup gitmişti. Eve gelen polis ekipleri parmak izi vb. çalışmalar yaptılar ve çıkarken eve kamera taktırmamı önerdiler. Görüntü olursa kesin yakalanacaklarını belirtip kamera ve alarm sistemi şart dediler. Bende evin her cephesini gören kamera sistemi kurdum. Kendimizi artık daha güvenli hissediyorduk. Bu yıl Ocak ayında, gündüz vakti saat 16:00 sıralarında binamızın demir kapısı çalındı. Üstelik kamera kaydı da vardı. Görmek isteyenler **burayı tıklatabilir**. **Polise** başvurup kamera kaydını verdiğim gibi, mahallede yaptığım araştırma ile hırsızın yerel esrarkeş gençlerden birisi olduğunu, çaldığı kapıları mahalledeki hurdacılar sattığını, birkaç sokak ötede oturduğunu ve yakın arkadaşlarının isimlerini de öğrenip verdim. Bilin bakalım ne oldu? Hiçbir şey! Kapımız gitti, hırsız yakalanmadı, esrarkeş gencin belki de 20-30 liraya sattığı kapıyı yeniden 300 TL vererek yaptırmak zorunda kaldık. **Acı gerçek:** Kamera kaydı da olsa, hırsızın nokta adresini de verseniz yakalanmayabilir. Ya da yakalansa bile gereken ceza belli bir sürenin altında ise tutuksuz yargılanıp, yolda size nanik yapabilir. Yakalanır diye güvenmeyin, malınızı çaldırmayın!

Geçtiğimiz Ramazan'da bir akşamüzeri, Maltepe E-5 karayolu üzerinde durakta otobüs bekliyordum. Beklediğim **16/B** hatlı **İETT** otobüsü durak tarafına yanaşmadan sağ şeritten basıp geçti. Aşırı dolu vb. bir durumu da yoktu. Kapı numarasını bile göremedik hızla kayboldu. O sıcakta dakikalarca bekleyip, el ettiğimiz halde durmadan gitmesi hepimizi üzmüştü. **153 İBB Beyaz Masa**'yı arayıp tam olarak bulunduğumuz yeri ve tam zamanı ile birlikte şikâyetle bulundum. Kapı numarasını sordular, hızlı gittiğini göremediğimizi ama GPS sistemi ve zaman/durak bilgisi ile hangi araç olduğunu bulabileceklerini tekrar hatırlattım. 2-3 hafta sonra İBB Beyaz Masa'dan telefon geldi. Şikâyet konusu araç ve sürücü hakkında işlem yapabilmemiz için kapı numarasını vermeniz gerekirdi. Kapı numarası olmadığı için bir şey yapamadık. İyi günler dileriz. **Acı gerçek:** Şikâyet konusunda suçlu belediye çalışanı ise asıl olan örtbas etmek veya ipe un sermektir. Sorunu çözmek değil sulandırmak esastır.

5 Ağustos 2014'de, saat 22:00 sıralarında evimizin hemen önünde beyaz bir arabayı kullanan **maganda** tarafından kedimiz Tekir ezildi. Bu olayda kameralarımızca kaydedildi. İzlemek isteyenler **buradan bakabilir**. Fren yapmayan, kediyi ezdiğini anladığı halde durmadan giden bu alçak şahsiyet hakkında maalesef bir bilgimiz yok. Plakasını bile alamadık. Bu vesile ile daha önce de çocuklarımız ezilme tehlikesi geçirdiği için **Kartal Belediyesi Mavi Masa**'ya başvuruda bulundum. Geniş bir cadde girişi olan sokağımıza hız tümseği veya kasis yapmaları için. Gelen cevapta **İBB'nin kasis yapımını yasakladığı** ve **İBB Beyaz Masa**'ya başvurmam gerektiği yazıyordu. Üşenmedim başvurudum (numarası: 1-342014172). İBB'den gelen cevap tam bir komedi veya rezaletin itirafı gibiydi:

* Efendim; kasisler polis ve itfaiye araçlarını yavaşlatıyormuş (*Sanki kasis olmasa polisler mahalle arasında 100 km hızla gidecekmiş gibi*).

* Kasislerden geçen araçlar gürültü yapıyormuş (*Evet bütün gürültü kaynaklarını hallettiler, bir bu eksik kaldı ve gürültü insan/hayvan canından daha önemlidir.*).

* Kasisleri görünce ani fren yapan araçlara arkadan vuruyorlarmış (*Belediye kasisleri standartlara uygun yaptıktan sonra bunları görmeyen sürücünün trafiğe çıkması doğru değildir. Önündeki araçla takip mesafesini doğru yapmayan sürücü her zaman kusurludur. Bir öndeki aracın önüne çocukta fırlayabilir.*).

* Tümseklerden hızlı geçen araçların altı sürtüyor ve zarar görüyormuş (*Olsun zaten, sokak arasında ralli yapar gibi süren magandanın arabası zarar görünce üzülecek miyiz?*).

* Söz konusu nedenlerden dolayı ilgili mevzuat çerçevesinde talebim uygun görülmemiş (*İstanbul'un hemen her caddesinde ve sokağında bulunan hız kesici tümsek veya kasisler olduğu gibi dururken, bizim sokağımıza yapılmasını uygun görmemişler hazretler. Birde itiraz edemeyelim diye "mevzuat çerçevesinde" diye kanunvari süslü kelimeler eklemişler. O mevzuat çarpsın sizi! Yani aymazlıklarınıza kılıf yaptığınız "mevzuat" diğer bütün cadde ve sokaklara kasis yapmanıza izin veriyor ama bizimkine izin vermiyor öyle mi? Yani bizim sokakta yaşayan insanlar ve hayvanların canı daha değersiz, onlarınki daha değerli diyorsunuz. Aslında bunun yolu belli. Sizde haklısınız. Bir yolda en az üç beş kişi can vermeden üst geçit yapılmaz, kasis yapılmaz. Önce bedeli ödenmelidir peşin olarak can ile. Kusura bakmayın, böyle bir bedeli ödemek istemiyorum. Umarım sizde ödemezsiniz!.*).

Acı gerçek: Açık bir kamuoyu baskısı olmadığı sürece belediyeden ek hizmet talebiniz karşılanmaz. Yapmak değil yapmamak esastır. Resmi kurumlarda vatandaşa karşı sempati olmadığı gibi empatinin esamesi okunmaz. Verilen hizmetler birer lütuftur. Vatandaş belediyenin işlerini sorgulayamaz. Layık görülmele idare etmek zorundadır.

Anlattığım konularda damdan düşmüş tecrübeli bir vatandaş gibi deneyim paylaşımında bulunmamın nedeni, en azından okuyucuların biraz gözünü açmaları ve sanal bir güven duygusu içinde kendilerini savunmasız bırakmamaları, mümkün olduğu kadar kendi tedbirlerini almalarıdır. Yüksek lisansını **Yerel Yönetimler**'de yapmış birisi olarak, verilen hizmetlerin nicelik ve nitelik sorgulamasını yapmak ve iyi yönde katkı sağlamak üzere gündeme alıyorum. Dilsiz şeytan olmaktan **Allah**'a sığınırım. Herkese kazasız, belasız günler dilerim.

* Bir maganda tarafından evimizin önünde ezilen kedimiz **Tekir** kalçasından ameliyat edildi. Artık yarı engelli yaşamak zorunda kalacak.

Vakıflardan ne kaldı? Şimdikilerin hepsi Vakıf mı?

Samimi olmak gerekirse; bir şeyleri bizatihi yapmaktan ziyade, atalarımızdan veya büyüklerimizden kendimize pay çıkararak övünmeyi, onların başarı miraslarından geçinmeyi alışkanlık haline getiren bir toplum olmaya başladık. Kavgalarımızı bile onlar üzerinden, onların kahramanlıkları veya hataları üzerinden yapar hale geldik. Aynı şekilde, geçmişten gelen değerlerimizi korumakta ve geliştirmekte de çoğu kez sınıfta kaldık. Hoyratça tükettiğimiz değerlerimizden birisi de **Vakıflardır**.

İlk defa **Hz. Ömer**'in fakirler, köleler ve misafirler yararına **Allah rızası için** vakfettiği Hayber'deki ganimet arazisinden bu güne kadar, İslam toplumlarında vakıf kültürü büyüdü ve kökleşti. Osmanlı medeniyetinde ise kendisinden "**Vakıf Medeniyeti**" şeklinde bahsedilebilecek kadar gelişti ve kurumsallaştı. Bugünkü vakıfların ekseriyeti o medeniyetin mirasından kalanlardır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında yaşanan Osmanlı'yı inkâr ve ötekileştirme yaklaşımlarından Vakıflarda çok sert şekilde etkilendi. Vakıf kültürüne ve eserlerine büyük zararlar verildi. Vakıf malları ve arazileri birileri tarafından işgal edildi veya peşkeş çekildi. Osmanlı ve Selçuklu döneminde kurulmuş olan ancak artık yöneticisi kalmamış vakıf sayısının **41.750** olduğu tespit edilmiş. Her vakıf bir taşınmaz ve ona bağlı gelir kaynakları ile kurulduğuna göre; artık işlevsiz bırakılan, malları ve diğer ekonomik değerleri

amaçları dışında kullanılan, işgal edilmiş vakıfların vebalini yüklenenler için bela okumaya gerek yoktur sanırım. Onlar zaten belalarını yüklenmiş durumdadır. Vakıf deyince en büyük yaralarımızdan birisidir **Ayasofya Camisi. Fatih Sultan Mehmet**'in fethin sembolü olarak vakfedip Cami olarak hizmete açtığı Ayasofya'yı aslından koparmak, içini İslam öncesi unsurlarla karartmak ve bizlere de ancak bilet olarak girmeye müsaade etmek ne büyük bir zulümdür! Fatih'in vakıf senedinde açıkça yazdığı lanetini üzerimizden hangi kahraman kaldıracak?

Birçok konuda olduğu gibi, geçmişimizle ve değerlerimizle barışmaya son 15-20 yıldır başladık. Azınlık vakıflarının bile gasp edilen haklarının ve mülklerinin verilmesi umut verici gelişmelerden. 743 sayılı Medeni Kanundan önce kurulan vakıflar "**Mülhak Vakıf**" adıyla Vakıflar Genel Müdürlüğü idaresi altında toplanarak yönetilmiştir. Bugün sayıları sadece **276** olarak kalmıştır. Geçmişte büyük bir atalet içinde olan, tarihi vakıf eserlerinin ihmal edildiği ve çürümeye terk edildiği, vakıfların etkisizleştirildiği dönemler yaşadık. Son yıllarda vakıf eserlerinin tekrar canlandırılması için daha yoğun ve gayretli çalışmalar yapıldığını görüyoruz. Hatta yurt dışındaki bazı vakıf eserlerimiz gurur kaynağımız **TİKA** tarafından yeniden hayata döndürülüyor.

Vakıflar konusundaki hassasiyetin ve korumacılığın tam olarak geliştiğini söylemek yanlış olur. Vakıflar Genel Müdürlüğü bir yönüyle devasa bir emlak ofisi gibi çalışıyor. Zamanında piyasadan çok daha ucuz fiyatlarla kiralanıp ancak yüklü hava parası alındığında diğer şahıslara devredilen vakıf iş yerleri var. Bazı vakıf arazilerine bizzat vakıflar tarafından TOKİ benzeri evler yapılarak satılıyor. Vakıflarla ilgili cılız etkinlikler, bağış toplamaya yönelik organizasyonlardan ziyade dikkatimizi çeken bir çalışma görülüyor. Toplumun ve özellikle muhtaç kesimin sorunlarına el atan eski vakıflar neredeyse yok gibi. Bu boşluğu ise devletin kendisi doğrudan kurumlar tesis ederek (Sosyal Dayanışma ve Yardımlaşma Vakfı, Genel Sağlık Sigortası gibi), bazı sivil toplum örgütleri (yardım kuruluşları, hemşehri dayanışma dernekleri vb.) ve Kızılay gibi yarı resmi kuruluşlar doldurmaya çalışıyor. Sosyal hayatın içine girmede ve dertlere derman olmada özellikle devlet tarafından yönetilen vakıfların geride kaldığını söyleyebiliriz.

Vakıflar yönetiminin en iyi yapmaya çalıştığı şeyin tarihi eserlerimizi restore etmek olduğunu söylemek isterdim ama söyleyemiyorum. Eyüp Sultan Türbesinin yıllardır bitirilemeyen restorasyonu gibi. Daha yeni bazı bölümlerini tamamladılar çok şükür. Bizzat yaşadığım olaylar ve çevremizdeki vakalar daha alınacak çok yolumuzun olduğunu gösteriyor. Örnek olması için başımdan geçen bir vakıf macerasını paylaşmak istiyorum:

Üsküdar Altunizade Camisinin de içinde bulunduğu külliye **Hacı İsmail Zühtü Paşa** tarafından 1282 yılında yaptırılmıştır. Külliye içinde bir Rüşdiye mektebi, bir hamam, muvakkithane (saatçi), çeşme ve camiye vakıf olarak bir sıra dükkân yaptırılmıştır. Bugün mektep yıkılmış olup, hamam ise harabe halindedir. Bir dönem çalıştığım Marmara Ambulans firması, Vakıflar Bölge Müdürlüğünden harabe haldeki **Altunizade Hamamını** onarma sözüyle kiraladı. Hamamın orijinal yapısına birebir uygun olarak ve sonrasında restaurant şeklinde fonksiyon icra etmek üzere gerekli **restorasyon, restitüsyon ve röleve projeleri** hazırlandı. Önce **İstanbul Vakıflar 2. Bölge Müdürlüğü** tarafından sonra **İstanbul VI Nolu Koruma Kurulu** tarafından onaylandı. Ardından inşaat işleri için gerekli bütçe ve yüklenici ayarlamaları yapılarak **Üsküdar Belediyesine** inşaat ruhsatı için başvuruldu. Belediye tarafından projenin oturduğu tüm parsel sahiplerinden onay istendi. Kaldı ki bunlarda aynı külliye içinde Vakıflara aitti. Hamamın yıkılan bacalık, odunluk kısımları gibi bölümlerine sonradan prefabrik yapılar kurulmuş ve vakıflar tarafından kiraya verilmişti. Hamamın olması gereken yerinde bir büfe ve depo bulunuyordu. İşte burada film koptu. Vakıflar bölge yönetimi orijinal hamamın yerine yapılan büfeyi boşaltmayı

reddetti. Çünkü oradan ayrıca kira alıyordu. Yıl sonuna kadar bekleyip boşaltmayı da kabul etmedi. Projenin bu kısmını eksik olarak yapmamız için bize baskı yapıldı. Üsküdar Belediyesi ise eksik projenin yapılmasına ruhsat vermedi. Sonunda çareyi bizim ve büfenin kira sözleşmelerini feshetmekte buldular!?. Restorasyon için binlerce lira proje, yüklenici anlaşması, sigorta ve finansman bedeli harcayan Firma, iş için verdiği teminat mektubunu almak için bile aylarca sıkıntı çekti. Vakıflar 2. Bölge Yönetimi yeniden yap işlet devret ihalesine çıkacağını gerekçe göstererek sözleşmeyi feshetmişti ama aradan geçen yaklaşık 2 yıl boyunca değişen bir şeyde olmadı. Hamam harabe olarak çürümeye devam ediyor. Büfe işine devam ediyor. Bürokrasi yine bildiğiniz gibi. Maalesef vakıf eserlerini korumak ve yaşatmaktan ziyade rant alanını korumak evla tutuluyor. Bizzat yaşadığım bu süreçte vakıf yöneticilerinin umursamazlığı ve yanlış tavırlarından gına geldiğini söyleyebilirim. Merak edenler için Altunizade Hamamının proje ve mevcut durum resimlerini de sunuyorum.

Altunizade Hamamının bugünkü durumudur. Kadrajda olmayan sağ tarafta Büfe ve benzer işyerlerinin olduğu prefabrik eğreti yapılar bulunmaktadır.

Restorasyon projesinin aslına uygun tasarımına ait sanal resimdir. Hamamın önündeki 2 katlı giriş bölümü bugün tamamen yıkılmış durumdadır (üstteki resimde arabaların bulunduğu yer). Hamamın sağ kenarında bulunan ocaklık, odunluk ve öndeki büyük kapıdan gelenlerin (eskiden at arabaları giriş yapardı) ilerleyebileceği alan yıkılmış durumda olup yerine büfe ve çay bahçesi konurulmuştur.

Başta da belirttiğim gibi Vakıfların kuruluş amacı **Allah rızası** için düşkünlere, yolcu ve misafir gibi ihtiyaç sahiplerine hizmet vermektir. Ticaret esas değildir. Ama bugün sözüm ona vakıf adıyla kurulan bazı işletmelerin sadece kâr amacı güttüğünü veya belirli bir çıkar grubuna hizmet ettiğini de görüyoruz. Bunun en güzel örneği de vakıf üniversiteleridir. Türkiye'nin en pahalı ve ancak belirli kişilerin girebileceği Üniversiteleri sözde vakıf adıyla kurulmuş özel işletmelerdir. Bazı büyük işletmelerinde vergi muafiyeti sağlamak ve çıkarlarına uygun adımlar atabilmek için yan kuruluş olarak vakıflar kurduğunu ve kapalı devre faaliyet gösterdiğini izliyoruz. Hemen her holdingin kendisine bağlı bir veya bir kaç vakfı var. Kazara dışarıdan bir sosyal sorumluluk projesiyle yardım talep edildiğinde ise cevapları hazır oluyor: *"Bizim filanca vakfımız var. Prensipte yardımları ve diğer sosyal sorumluluk işlerini oradan yapıyoruz."*

Anlayacağınız, neredeyse 1500 yıllık İslam medeniyetimizin bir meyvesini daha el birliğiyle bozmayı ve içini boşaltmayı başarmış durumdayız. Allah sonumuzu hayretsin!...

* Bazı bilgiler Vakıflar Genel Müdürlüğü web sitesinden alınmıştır.

Evde Sağlık, Evde Bakım, Mobil Sağlık ve Tele Tıp Üzerine

Özellikle Evde Sağlık ve Mobil Sağlık kavramlarının ve uygulamalarının revaçta olduğu bugünlerde, bazen bir biriyle karıştırılan terimlerin sınırlarını kendimce tanımlamak, bazı düşüncelerimi ve tespitlerimi paylaşmak istiyorum.

“Evde Bakım” nedir?

Evde Bakım Yönetmeliğine göre “Hekimlerin önerileri doğrultusunda hasta kişilere, aileleri ile yaşadıkları ortamda, sağlık ekibi tarafından rehabilitasyon, fizyoterapi, psikolojik tedavi de dahil tıbbi ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde sağlık ve bakım ile takip hizmetlerinin sunulması”dır. Evde Bakım sürekli veya belirlenen saatler içinde hasta yanında kalmayı ve bir “**tedavi - bakım planı**”na göre profesyonel hizmet vermeyi gerektirir. Tedavi planı doğrudan sağlık personeli tarafından verilen hizmetleri, bakım planı ise sağlık personelinin gözetimi altında yardımcı personel tarafından verilen özbakım, hijyen vb. hizmetleri içerir. Bu hizmetleri resmi olarak verebilmek için İl Sağlık Müdürlüklerinden “**Evde Bakım Merkezi**” ruhsatının alınması zorunludur. Sadece bu iş için bir merkez kurulabileceği gibi hastane gibi sağlık kuruluşları bünyesinde de ruhsat alınarak hizmet verilebilir.

Evde Bakım Hizmetleri birebir personel ihtiyacı ve süreklilik gerektirdiği için, genelde ücretli veya uygun poliçeli özel sigortalıların yararlanabildiği pahalı bir hizmet türüdür. Bu hizmetin maliyetini düşürmek isteyen hasta sahiplerinin oluşturduğu talebi karşılamak ve vergisiz sorgusuz kazanç elde etmek isteyen sağlık/bakım hizmetleri çalışanları da gayri resmi olarak evlerde nöbet tutabilmektedir. Genellikle hastanın daha önce yatarak tedavi gördüğü kuruluşlarda çalışan personel ile zaten iletişim kurulmuş olduğundan bu kişiler tercih edilmektedir.

Ev ile hastane arasında kalan bir uygulama da huzurevi vb. yataklı yaşam ve bakım

merkezlerinde oluşturulan hasta bakım odalarıdır. Buralarda da sağlık/bakım personelinin sürekli kontrol ve hizmet vermesi söz konusudur.

“Evde Sağlık” nedir?

Evde Sağlık kapsam olarak Evde Bakım'ın içinde yer alır. En önemli farkı süreklilik gerektirmemesi, ihtiyacın giderilmesinin ardından evin terk edilmesidir. Rutin veya çağrı üzerine ziyaretler yapılır. Hizmet konusu bir hekim muayenesi olabileceği gibi, girişimsel hemşirelik, fizyoterapi, özbakım ve hijyen ihtiyaçları da olabilir. Bu hizmetleri evde verebilmek için özel bir ruhsat şartı aranmaz. Ancak, personelin bağlı olduğu kurum şartları maddi kazanç anlamında kısıtlayıcı olabilir. Serbest çalışanların ise, klasik vergi yükümlülüğü dışında mesleki ehliyetleri ve verilen hizmetin niteliği dikkate alınır. Örneğin, Doktor reçetesi ile Hemşire iğne yapabilir ama, söz konusu ilaç penisilin ise bunun evde yapılması normal şartlarda doğru ve uygun değildir.

Az sayıda personel ile çok sayıda hastaya ulaşılabilmesi, verilen hizmetlerde çeşit ve esnekliğe imkân vermesi ve maliyet etkinliği nedeniyle daha çok tercih edilir. Ülke çapında Sağlık Bakanlığı adına hastanelerde kurulan ekiplerle, belediyelerin hizmet alımları ve kendi personeliyle, özel sağlık kuruluşlarının ve özel sigortaların talebe göre hizmet sunumları ile yapıla gelmektedir.

Hedef kitlenin büyüklüğüne ve coğrafi alanın durumuna göre, uygun sayıda ve nitelikte ekiplerin kurulmasıyla hizmette süreklilik ve hasta memnuniyeti sağlanmaktadır. Bu konuyu özel misyonu haline getiren bazı belediyelerin gerek hizmet alımı (Örnek:Bursa Büyükşehir Belediyesi, Maltepe Belediyesi), gerekse anlaşmaları (Örnek: Tuzla Belediyesi - Tuzla Devlet Hastanesi protokolü) sayesinde sayıca yeterli ekipleri kurabilmeleri sonucu, günlük rutin sağlık hizmetleri dahi rahatlıkla evlerde verilebilmektedir. Diğer bölgeler için ise; ekiplerin yetersizliği, hizmetlerde aksamalar, erişim ve iletişim sorunları, hasta memnuniyetsizliği, ihtiyaç çeşitlerini gidermede arz eksikliği yaşanmaktadır.

Evde sağlık hizmetlerinin yaygınlığı aslında finansmanla doğrudan ilgilidir. Ücretli veya özel sigortalı olmayan halkın çoğunluğu kamu hizmeti şeklinde yararlanmaktadır. Kamu hizmetinin yurt genelinde kapsam, kalite ve sürekliliği de aynı değildir. Bu işe özel önem veren ve ek yatırım yapan belediyelerin maliyeti üstlenmesi sayesinde yerel bir rahatlık ve hizmetlere erişim söz konusu olabilmektedir. Kamu hastaneleri tarafından verilen evde sağlık hizmetleri için makul bir ücretlendirme mekanizması bulunmadığından, aslında bir nevi karşılıksız amme hizmeti gibi yapılmakta ve bu nedenle hastaneler tarafından maliyet artışına yol açabilecek genişlemelerden kaçınılmaktadır. Ayrıca kronik olarak sağlık personelinin sayısal yetersizliği boyutu da vardır.

Maliye Bakanlığı Bütçe Uygulama Tebliği normal fiyat listeleri evde sağlık hizmetleri için son derece düşük kaldığından, hizmet alımına ve özel işletmelerin temel maliyetlerine karşılık verebilecek bir fiyat tayinine engel olmaktadır. Örneğin **EK-8** Listesine göre; kas içi enjeksiyon (İ.M.) ücreti sadece 1,80 TL'dir. Hizmet alımında evde sağlık için bu seviyede teklif almanın imkânı yoktur. Yasal giderler, personel, araç, yakıt ve malzeme giderleri düşünüldüğünde evde sağlık hizmetleri için mutlaka özel bir fiyatlandırma tarifesinin düzenlenmesi kaçınılmaz olacaktır. Genellikle evde sağlık hizmetleri yapılan işlem üzerinden değil, ziyarette bulunan personelin görevi ile yapmış olduğu hizmet tipi üzerinden ziyaret başına fiyatlandırılır. Maliye Bakanlığı fiyatlamayı makul seviyelerde yaptığında, hastanelerin bu hizmete gereken önemi vermesi ve icabında hizmet alımı yaparak ihtiyacı gidermesi

sağlanacaktır. Bu durumun en güzel örnekleri, halen hastanelerce yapılan görüntüleme ve laboratuvar hizmet alımlarıdır.

Belediyeler açısından, evde sağlık hizmetleri dışında evde sosyal destek hizmetleri uygulaması da söz konusudur. Bu nedenle tanımlama yapılırken “**Evde Sağlık ve Sosyal Destek Hizmetleri**” şeklinde ifade edilir. Yaşlı ve engelliler başta olmak üzere, korunmaya muhtaç kesime yönelik evde sosyal destek uygulamaları her belediye tarafından farklı seviyelerde yapılmaktadır. Evde sağlık hizmetleri için belirli bir standart oluşmadığından, hiç yapmayanlardan hemen her şeyi yapanlara kadar yaygın bir çeşitlilik oluşmaktadır. Bu durum, vatandaşların olumlu ya da olumsuz geri dönüşlerine yol açmaktadır. Bir belediyenin evde sağlık hizmetlerini kapsamlı olarak sunması başka bölgelerden bu sebeple göç almasına neden olabilmektedir.

Evde sağlık hizmetinin farklı bir boyutu da **evde hastane yatağı** uygulamasıdır. Bazı hastanelerde hastanın temel tedavi veya ameliyat işlemlerinden sonra hastane yerine kendi evinde tedavisinin yine hastane kontrolünde devamı söz konusudur. Bunun için gerekli seyyar tıbbi cihaz ve malzemeler temin edilir ve hasta yakınlarına eğitimle beraber üstlenebilecekleri görevler verilir. Özellikle kronik ve uzun süreli tedavi gerektiren durumlarda efektif bir yöntemdir. Hastanın durumuna göre doktor ve hemşire ziyaretleri ile birlikte sarf malzemeleri de hastaneden sağlanır. Fiyatlama açısından servis yatağındaymış gibi yatak hariç tüm hizmet ve malzemeler SGK’ya fatura edilebilir. Hastanın moralini yüksek tutan, yakınlarına hasta için hizmet verme imkânı sağlayan, hastane enfeksiyonlarından koruyan, hastane genel giderlerinden (su, temizlik, elektrik, güvenlik, yemek gibi) muafiyet sağlayan bir yöntemdir. Bildiğim kadarı ile, **Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi** tarafından bazı hastalar için uygulanabilmektedir.

“Mobil Sağlık” nedir?

Sağlık hizmetini sunacak personelin ve hizmetin gerektirdiği biyomedikal sistemlerin hastanın bulunduğu yerde veya seyir halinde aktif hizmet verebilmesi demek doğru olur. Bu geniş bir tanımlamadır. Sağlık personeli ve minimum ekipman taşıyan sağlık hizmet araçlarından başlayarak, ambulanslar ve seyyar hastanelere kadar genişleyebilen bir yapıdan bahsediyoruz. Ayrıca deniz ve hava araçları da sağlık hizmetlerini vermek veya hasta nakletmek için özel olarak tasarlanabiliyorlar.

Sağlık araçları hasta taşımaz, personel ve malzeme transferi sağlar. Ambulanslar temelde ikiye ayrılır. Tam donanımlı ve biri doktor veya paramedik olmak üzere en az 2 sağlık personeli bulunan kırmızı şeritli “**Acil Yardım Ambulansı**” ile sürücü dışında 1 sağlık personeli bulunan daha az donanımlı mavi şeritli “**Hasta Nakil Ambulansı**”dır. Seyyar hastaneler özel tırları ile hareket edip istenilen yerde yarım saat içinde kurulabilen tam teşekküllü sağlık tesisleri olabilmektedir. Bu konuda güzel bir proje olan Med-1 Mobile Hospital videosunu buradan izleyebilirsiniz.

Bilindiği üzere Acil Yardım Ambulansı hizmetleri yurt genelinde **112** servisi ile sağlanıyor. Gittikçe büyüyen kara ambulans filosunun yanı sıra, hava ve deniz unsurları ile birlikte oldukça kaliteli bir hizmet verildiğini söyleyebiliriz. Acil olmayan hasta nakil hizmetleri ise eksikliği hissedilen önemli bir ihtiyaçtır. 112 servisi kendi ambulansı olmayan kamu hastaneleri arasında planlı hasta nakil hizmetlerine destek veriyor. Ancak, acil olmayan evden hastaneye, hastaneden eve hasta nakillerine karışmıyor. Özellikle yaşlı, engelli ve ağır kronik rahatsızlığı bulunan hastaların tedavi veya kontrol için hastanelere

gitmelerinde ve evlerine dönmelerinde ciddi zorluklar yaşıyor. En yaygın çözüm olarak, hemen her belediyenin hizmete sunduğu hasta nakil ambulanslarını görüyoruz. Burada ise, gelen talebe yeterli sayıda ambulansın her yerde arz edilemediğini biliyoruz. Bazı belediyeler hizmet alımı yolu ile profesyonel çözümler sağlıyor. Hizmet alımı yapmayan ve yetersiz sayıda ambulansı olan belediyelerde ise, vatandaş açısından kolay ve zamanında hizmete erişim güç oluyor. Bana göre; kimi hastalar için kesin ihtiyaç haline gelen hasta nakil ambulansı hizmetleri için sosyal güvenlik sistemi içinde bir hizmet sunumu yapılması ve vatandaşın belediyelerin insaf ve keyfiyetine bırakılmaksızın ihtiyacını gidermesi sağlanmalıdır. Böylece ülkenin her yerinde mağdur durumdaki vatandaşın hizmetten aynı şartlarda yararlanabilmesi sağlanacak, İstanbul'da olduğu gibi her ilçede farklı usul ve uygulamalar oluşmayacaktır. Eğer bu hizmetin belediyelerce verilmesi karara bağlanacak ise, nüfus ve bölge yapısına uygun sayıda ambulans ve ekibinin istihdam edilmesi veya hizmet alımının yapılmasını zorlayacak tedbirler alınmalıdır. Belediye tarafından keyfe keder bir uygulama yapılması engellenmelidir.

“Tele-Tıp” nedir?

Bir hasta veya hastalık için, ayrı yerlerde bulunan sağlık ekiplerinin iletişim ve etkileşim içinde sağlık hizmeti üretmeleri ile, bir hastanın sağlık değerlerini izlemek üzere yaşadığı yerde kurulan sistemlerin uzak yerdeki sağlık kuruluşuyla irtibat içinde olması ve uzaktan bazı müdahalelere imkân vermesine kısaca **tele-tıp** veya **tele-medicine** denebilir. Tanımda özetlemeye çalıştığım gibi, ya iki sağlık kuruluşunun birbiriyle görüş alışverişi (**konsültasyon**), ortak operasyon (**uzaktan robotik ameliyatlar**) gibi hizmet paylaşımı söz konusudur, ya da bir hastanın uzaktan sağlık değerlerinin izlenmesi ve bazı küçük müdahaleler ile (insülin pompası, ilaç alımı için uyarı gibi) sağlık şartlarını iyileştirmeye yönelik uygulamaları içerir. Daha önce başarıyla uygulanan, bu konuyla ilgili 2 projemi buradan ve buradan inceleyebilirsiniz.

Hastaya ait verilerin belli bir merkeze iletilmesi için sabit telefon hatları veya GSM şebekesi kullanılır. **AB** ülkelerinde evde kurulacak sistemler için bazı temel standartlar aranır. **EN 55022, EN 55024, EN 55130, EN 5134, EN 60950** gibi. Ayrıca, doğrudan AB tarafından yetkilendirilmiş ETSI kuruluşu da standartları belirlemektedir. İletişimin niteliği, kurulan sisteme göre en basit acil yardım çağrısından, hayati (vital) değerlerin iletilmesine ve bazı tetkiklerin yapıp sonuçlarının iletilmesine kadar varabilir. Dünyada yaygın olarak kullanılmakla beraber, Türkiye’de Maliye Bakanlığı ve SGK tarafından henüz desteklenmediği için, sadece özel hastaneler ve özel sigortalılar arasında uygulama örnekleri çıkmıştır. Sağlık ve sosyal yardım çağrısını iletmek için kurulmuş sistem örnekleri Ankara Valiliği ve Maltepe Belediyesinde görülmektedir.

Mobil telefon hatları (GSM) kullanıldığı için bazı projelere Mobil Sağlık Projesi denmesi doğru değildir. Bu projeleri Tele-Tıp veya Tele-Sağlık olarak adlandırmak gerekir. Çünkü GSM şebekesi üzerinden hastanın tansiyon, kan şekeri, solunum, gibi değerlerinin bir sağlık merkezine iletilmesi Mobil Sağlık anlamına gelmez.

Her biri ayrı yazıların ve çalışmaların konusu olabilecek bu terimleri bir arada sunabilmek ve kısaca bilgi verebilmek için derlemeye çalıştım. Konuyu derinlemesine bilmeyen kişilere yönelik faydalı bir referans olmasını dilerim.

Işığın Gürültüsünde Boğulmalıyım

Siz hiç etrafınızdaki ışık teröründen veya gürültüsünden rahatsız oldunuz mu? Son bir kaç yıldır adeta salgın gibi her yere yayılan kuvvetli led ışıklı tabela teröründen bahsediyorum. Bu konuda çok rahatsızlık hissetmeye başladım ve yazmasam eksik kalırdı.

Eskiden ışıklı tabelalar daha masumdu, plastik yüzeyin ardında yanan floresan ampulleri ile aydınlanır ve görmek isteyenler için "işte buradayım" mesajını efendice iletirdi. Şimdiki ledli, kayan yazılı tabelalar ise gerçekten terör estiriyor. Cırtlak kırmızı ve yeşil başta olmak üzere çeşitli renklerde yanıp sönüyor, kayar yazı oluyor, ritimsiz ve ruhsuz tekrarlar yaparak göz ve beyin algımızı alt üst ediyor. Farkında olmasak bile düzensiz, kaba ve yüksek hızlı parlamaları ile beynimizi yoruyor ve stres yüklüyor. Işığın bu kadar hoyrat, ölçsüz, düzensiz ve saygısız kullanıldığını hatırlamıyorum.

Eskiden olsa, arkanızdan gelen ve yansımalarını gördüğünüz kırmızı ışığın polis veya itfaiye arabası olduğuna, mavi yansımaların ise ambulansa ait olduğuna neredeyse emin olabilirdiniz. Tıpkı, sarı ışığın iş makinası veya çekiciyi, yeşil ışığında cenaze arabasını gösterdiği gibi. Ama şimdi, kırmızılı mavili şiddetle yansıyan ve sokağı işgal eden ışığın kaynağı işgüzar bir çiğ köfteci olabilir! Görmesem yazmazdım! Ya da, tıpkı evimin sokağında bulunan ve akşamları her yeri fosforlu yeşile boyayarak "bakın bana" diye sanal çığlıklar atan, PVC Pencerecinin iğreti tabelası gibi. Her defasında; önce küçük bir algı şoku yaşıtıyordu bana, yeşil yansımalarıyla ve bende bir ailenin ocağına ateş mi düştü diye ürperiyordum. Sonra tabelayı fark edince de işyeri sahibine buğz ederek yoluma devam ediyordum.

Artık neredeyse alıştım ama hassasiyetim de gitti sayılır. Gerçek cenaze arabası veya ambulans geliyor olsa kendisini görmeden hassas davranmaz hale geldim. Halbuki, renkleri özellikle seçilmiş bu araçları daha görmeden, ışığını fark edip vatandaşlık görevini yapalım istenmiyor muydu? Daha trajikomikini söyleyeyim: Özel izinle ışıklı uyarı sistemi takılan araçlar bile ancak gerekli hallerde bunları açabilirler. Örneğin bir ambulans hastaya gitmiyor ise veya hastası yok ise tepe lambalarını yakamaz. Yakarsa, Karayolları Trafik Yönetmeliğinin "*Bu hakkı gereksiz yere kullananlar hakkında Karayolları Trafik Kanununa göre işlem yapılmakla birlikte Türk Ceza Kanunu hükümleri de uygulanır.*" hükmüncü

sürücüsü de yanar! Yani anlayacağınız; ambulanslar gereksiz yere ışıklarını açamaz ama düşüncesiz iş yeri sahipleri 24 saat boyunca her türlü ışığı açar, sokağı diskoya çevirir, evlerinde yatanların camlarından ışık saldırıları yapar, ancak yanına kâr kalır! Doğru, hemen hiç bir şey olmaz.

İstanbul'da tabela ve reklamları denetleyen üst kuruluş olarak Büyükşehir Belediyesi, öncelikle boyuna ve konulduğu cepheye, yazılarının büyüklüğüne vs. bakıyor. İBB'nin Reklam Yönetmeliğinde, yetkili olduğu ana arterlerdeki ışığın şiddeti veya ışık kirliliği konularında *"Yol kenarlarındaki pano ve tanıtıcı levhalarda, yanıp sönen ışıkların kullanılması, kırmızı, sarı ve yeşil ışıklarla veya bu renkteki ışık yansıtıcı cisimlerle tertiplenmesi yasaktır."* şeklinde bir madde var. Ama, anlaşılan o ki yeterince etkili veya akşamları denetlenmiyor. İlçe belediyelerinde benzer hassasiyeti aramıyorum bile, yaşadığımız sokaklardan belediye yöneticileri de geçiyor fakat nafile.

Gereğinden fazla ve ölçsüz kullanılan her şey israf demektir. Enerji kaynaklarımızda sınırsız olmadığına göre her zaman tasarruflu davranmamız gerekir. Aşırı ışık kullanımı dünyada yaşayan diğer canlılarında hayatını kötü etkiliyor. Kuşların göç yollarından, hayvanların gece davranışlarına kadar her şeyi etkileniyor. Bizler, yaşadığımız çevre ile uyumlu ve saygılı olabildiğimiz ölçüde geleceğe güvenle bakabiliriz.

Konu ışıktan açılmışken, sağlıkla ilgili bir yönüne de dikkat çekmek isterim. Uyuduğumuz zaman, odamızda mutlak karanlığa ihtiyacımız var. Melatonin, beynimiz tarafından uyurken ve karanlıkta salgılanan, sağlığımız üzerinde oldukça etkili bir hormon. Bağışıklık sisteminden, büyümeye kadar çok önemli düzenlemeleri yönetiyor. Kanserin oluşumu veya önlenmesi ile doğrudan ilgili olduğu tespit edilmiş. Gece çalışanların kansere daha çok yakalanması, doğuştan görme engellilerin hiç denecek kadar kanser olmaması bu hormonla ilgili. Özellikle çocuklarımızın büyümesi ve sağlığı için bu konu çok önemli. TV başında uyumak, ışıklar açıkken uyumak kesinlikle sağlıklı değil. Aydınlığa olduğu gibi, karanlığa da muhtacız.